

Indledende kommentarer

Erhvervsakademierne er positive over for lovforslaget til at overgå til institutionsakkreditering fra uddannelsesakkreditering, som vi kender det i dag.

Vi anerkender vigtigheden af ledelsesforankring og at ansvaret for kvaliteten mere entydigt er placeret på institutionerne. Det vurderes positivt at der tages højde for institutionelle forskelle, dog er vi bekymret for, om institutionelle arbejdsbyrde reelt bliver reduceret.

Kommentarer til lovtæksten

§ 9

Erhvervsakademierne er i tvivl om, hvordan § 9 og de tilhørende bemærkninger i 3.1.3 skal fungere i praksis. Positivt institutionsakkrediterede institutioner kan ifølge § 9 frit justere eksisterende uddannelser, hvordan skal dette ske i sammenhæng med at erhvervsakademisektorens landsdækkende uddannelsesnetværk har fælles ansvar for opdateringen af studieordningerne?

I forlængelse heraf anføres der, at institutionerne ikke må ændre uddannelsen for meget (jf. side 23), men hvor går grænsen? Er det et spørgsmål om et antal/andel ECTS, som i gældende ret?

§ 11

Erhvervsakademierne anerkender relevansen af sanktioner i forbindelse med afslag på en institutionsakkreditering, men vurderer, at det er en kæmpe opgave for en institution, at skulle have alle sine udbud af uddannelser akkrediteret samtidig med, at institutionen vil arbejde med at gøre institutionen klar til positiv institutionsakkreditering. Det bør overvejes, om der i stedet kan udvælges et udsnit af uddannelser. Til illustration vil der være tale om 4-5 uddannelsesakkreditering årligt, hvis en institution med for eksempel 25 uddannelser skal have dem alle akkreditering på seks år.

§ 18

Relevansen af prækvalificering herunder de samfundsøkonomiske betragtninger anerkendes af erhvervsakademierne, men samtidig vurderer erhvervsakademierne, at proceduren/arbejdsbyrden ikke bør overstige den nugældende screening for at undgå unødigt bureaukratisering.

§20

Erhvervsakademierne vurderer det hensigtsmæssigt, at "problemuddannelser" kan udtages til gennemgang og det er positivt, at der vil ligge fastsatte objektive indikatorer til grund for identifikationen af dem. Dog har vi en bekymring for hensigtsmæssigheden af, at arbejdsmarkedets parter skal have mulighed for at anmode om at få udtaget en bestemt uddannelse. Arbejdsmarkedets parter indgår i alle uddannelsesudvalg lokalt på erhvervsakademierne, hvor de har muligheder for at præge uddannelserne på forskellige vis.

Afsluttende bemærkninger

Erhvervsakademierne i mødeser ændringen til institutionsakkreditering, hvor vi vurderer det hensigtsmæssigt, at ansvaret for uddannelsernes kvalitet kommer ud til institutionerne. Vi ser frem til at se den endelige udformning af lovgivningen og kriterierne, hvor vi forventer, at der vil være fokus på at opfylde vurderingen fra de almindelige bemærkninger til lovforslaget omkring de økonomiske og administrative konsekvenser. Derudover anser erhvervsakademierne det for relevant, at sektorerne inddrages i fastlæggelse af overgangsordningen og udmøntningen af kriterierne i institutionsakkrediteringen samt prækvalificeringen.

2012.11.30.

Danske Erhvervsakademier/abac

UDDANNELSESMINISTERIET

3. december 2012

HØRINGSSVAR: NY LOV OM AKKREDITERING AF VIDEREGÅENDE UDDANNELSESINSTITUTIONER, J.NR. 12/092795-06

Hermed fremsendes KEA - Københavns Erhvervsakademis svar på høring over udkast til Lov akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Generelt om lovforslaget

KEA ser med tilfredshed, at der med denne lov er et fælles akkrediterings-system for alle videregående uddannelser.

KEA finder det positivt, at fokus flyttes fra gentagende akkrediteringer af enkelte uddannelser til en mere helhedsorienteret kvalitetsvurdering af hele uddannelsesinstitutionen.

Endvidere finder KEA det positivt, at relevanskriteriet får en stigende betydning i vurderingen af alle videregående uddannelser.

Akkrediteringspanel, § 7 og § 13

Det er KEAs erfaring med uddannelsesakkreditering, at der har været problemer med institutionsafhængigheden i ekspertpanelerne. Vi ser derfor med bekymring på §13. Det samme gælder §7 vedrørende etablering af et ekspertpanel, da det kan være vanskeligt for et lille land som Danmark at fremfinde et tilstrækkeligt antal uvildige eksperter til de mange akkrediteringer. Dette upåagtet, at der indhentes eksperter fra andre nordiske lande. Et tilstrækkeligt bredt udvalg af eksperter er allerede nu et svært punkt i de eksisterende uddannelsesakkrediteringer. Det kan ligeledes ved forskellige ekspertpaneler være vanskeligt at sikre en ensartet bedømmelse for alle institutioner.

Kommentar til lovforslagets § 22

KEA finder det positivt, at udbud af uddannelser i udlandet følger reglerne i denne lov, hvilket vil gøre KEAs arbejde med kvalitetssikring af udbud i udlandet lettere og mere transparent.

Turnusakkreditering § 29

KEA finder det positivt, at turnusakkrediteringen af eksisterende uddannelser og uddannelsesudbud for den enkelte institution stilles i bero i forbindelse med en påbegyndt institutionsakkreditering. Lovforslagets bestemmelse vedrørende overgangsbestemmelser i forhold til akkreditering af eksisterende uddannelser kan dog i praksis betyde, at uddannelsesinstitutionen kommer "ud af takt" med turnusplanen ved afslag på den første turnus akkreditering.

KEA
KØBENHAVNS ERHVERVSAKADEMI

LEDELSESSEKRETARIATET

RYESGADE 3F / 4.SAL
2200 KØBENHAVN N

TLF 46 46 00 00
FAX 46 46 00 09

CVR: 31656206
EAN: 5798 000 560291

WWW.KEA.DK

REF: CLU

Opgave- og rollefordeling

KEA finder behov for opmærksomhed på opgave- og rollefordelingen mellem FIVU og akkrediteringsinstitutionen.

Med venlig hilsen

Charlotte Lundsgaard
Sekretariatschef

Ryesgade 3F / 4. sal
2200 København N

Mobil 20120097
Direkte 46460003

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Ministeriet for Forskning, Innovation og
Videregående Uddannelser
e-adresse: ui@ui.dk

2012-11-30
J.nr.:10/sags nr.
RKU/afsender
th/ldl@kadk.dk

Hørings svar: Forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelser med følgelove

Arkitektskolen Aarhus, Designskolen Kolding og Kunstakademiets Skoler for Arkitektur, Design og Konservering tilslutter sig hermed forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner med ændringslove med nedenstående bemærkninger, jf. høring af 29. oktober 2012. Det Informationsvidenskabelige Akademi svarer for sig i sammenhæng med dets forestående fusion med Københavns Universitet.

De kunstneriske og kulturelle uddannelsesinstitutioner tilslutter sig forslag til lov om akkreditering på institutionsniveau i sammenhæng med, at Uddannelsesministeriet varetager *prækvalificering* af forslag til nye uddannelser og uddannelses tilbud (§ 18-19). Vi tilslutter os samtidig forslag om, at uddannelsesministeren kan udtage uddannelser eller uddannelses tilbud med kvalitetsmæssige udfordringer til en nærmere kvalitetsgennemgang (§ 20), ligesom vi støtter hensigten om via EVA fortsat at gennemføre tværgående evalueringer i uddannelsessystemet.

Det er således i høj grad i vores interesse at etablere en fælles model for akkreditering af alle videregående uddannelser, der giver den enkelte institution et klart ansvar for den faktiske kvalitet og relevans af uddannelserne, som bliver gennemført med afgrænsede krav til dokumentation og som samtidig sikrer en *tværgående sammenhæng i det samlede udbud* af videregående uddannelser:

De kunstneriske og kulturelle uddannelsesinstitutioner definerer sig som elitære videregående uddannelser på universitært niveau. Vores uddannelser er klart professionsrettede med stærke forbindelser til fag og til virksomheder. Vi vejleder og følger dimittenders overgang til arbejdsmarkedet og tager ansvar for, at de enkelte uddannelser bliver tilpasset nye behov på arbejdsmarkedet, nationalt som internationalt.

Vi lægger afgørende vægt på ministeriets prækvalificering netop fordi vores kunstneriske og kulturelle uddannelsesinstitutioner *kombinerer* videnskabelig og kunstnerisk viden med praksis. Vores uddannelser har hermed en dyb kulturhistorisk forankring og uddanner til arbejdsmarkedet af en begrænset størrelse. Et overudbud af nært beslægtede uddannelser (således som det ses på især designområdet) indebærer en risiko for en udvanding af uddannelsers kvalitet. Vi foreslår derfor:

- at lovforslaget pålægger ministeriet at indhente supplerende faglig rådgivning ved i § 18, stk. 2 at anføre, at ministeriet *skal* indhente sådan rådgivning samt
- at bekendtgørelsen i § 7, stk. 2 om sammensætning af akkrediteringspanel for institutionsakkreditering sikrer, at panelet også består af eksperter med dyb faglig indsigt i den givne institutions fagområde.

På vegne af Arkitektskolen Aarhus, Designskolen Kolding og Kunstakademiets Skoler for Arkitektur, Design og Konservering,

Lene Dammand Lund, rektor, KADK,
RKU-formand

Høringssvar: Udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Kunstakademiets Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (KADK) giver hermed sit høringssvar til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, fremsendt 29. oktober 2012 fra Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelse.

KADK hilser den nye akkrediteringslov velkommen og tilslutter sig overgangen til institutionsakkreditering forudsat at intentionerne med prækvalificering og stikprøver kommer til at virke efter hensigten.

Indledningsvist peger KADK på, at akkrediteringsloven hviler på et potentielt modsætningsforhold mellem på den ene side fri konkurrence uddannelserne i mellem og på den anden side en regulering af uddannelsessektoren gennem prækvalificering og stikprøver.

Dette giver anledning til, at KADK har en række **bekymringer og refleksioner** i relation til lovforslaget og den uddannelsesmæssige sammenhæng, det indgår i:

- I lighed med de øvrige kunst- og kulturuddannelser arbejder KADK med et normeret optag som grundvilkår. KADK's skoler har over tid opbygget uddannelser med særlige kvaliteter, der på et kunstnerisk og videnskabeligt grundlag formår at uddanne kandidater inden for arkitektur, design og konservering indtil højeste niveau.
- For KADK er det et kardinalpunkt at indføre prækvalificering for at værne om kernefaglighed. De senere år er flere beslægtede uddannelser blevet oprettet inden for arkitektur og design, ikke mindst på designområdet hvor en lang række nye uddannelser har set dagens lys. Det har resulteret i en kvalitetsmæssig udvanding af fagområderne og et overudbud af dimittender i forhold til arbejdsmarkedets behov.
- I lyset af dimittendledigheden opfordrer KADK kraftigt til, at Uddannelsesministeriet foretager en grundlæggende vurdering af behovet for nye arkitektur- og designbeslægtede uddannelsesudbud fra ikke-arkitektur- og -designuddannelsesinstitutioner.
- KADK opfordrer til, at grundlaget for prækvalificering og stikprøvetagning præciseres og efterstræber transparens, en klar systematik og kvalitetsbaserede kriterier med øje for dimensionering til arbejdsmarkedet.
- KADK finder det ønskværdigt, at ministeriets bedømmelse af prækvalificering skal være fagligt funderet således at lovforslagets § 18, stk. 2 ændres til "*Ministeriet for forskning, innovation og videregående uddannelse **skal** indhente supplerende faglig rådgivning til brug for prækvalificeringen*".

- KADK har noteret sig, at akkrediteringspaneler sammensættes ”af faglige eksperter, der til sammen har international erfaring med kvalitetssikring af institutioner og den videregående uddannelsessektor generelt”, jf. §7, stk. 2. I tillæg hertil indskærper KADK at akkrediteringspaneler også består af anerkendte eksperter med dyb faglig indsigt inden for en givet uddannelsesinstitutions fagområde.
- Det er afgørende, at bemyndigelsen til prækvalificering placeres i Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser jf. bestemmelserne i § 18.
- På baggrund af det foreliggende materiale fremgår det ikke, hvad regelgrundlaget bliver fremover for de kunstneriske uddannelser under Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelse. Herunder afventer KADK information om den gældende ’bekendtgørelse for akkreditering og godkendelse af videregående uddannelser under Kulturministeriet’ ophæves (BEK nr 1174 af 01/12/2008), og hvad den i givet fald erstattes af.
- KADK ser frem til en konkretisering af, hvilke krav der stilles til institutionernes eget system for kvalitetssikring, jf. bemærkninger til lovforslaget 3.1.
- I forlængelse heraf opfordrer KADK til at udforme særskilte kriterier for de kunstnerisk baserede uddannelsers videngrundlag således at kunstnerisk udviklingsvirksomhed indgår på lige fod med forskning og viden fra faglig praksis.

KADK **bifalder** følgende aspekter af lovforslaget:

- KADK nærer stærke forhåbninger om at prækvalificering bliver en effektiv mekanisme til at styre det samlede udbud af uddannelser, således at nye og overlappende uddannelser udbudt i Danmark eller i samarbejde med udenlandske institutioner ikke oprettes på bekostning af KADK’s uddannelser.
- KADK støtter lovforslagets grundlæggende idé om at flytte akkreditering af enkelte uddannelser til institutionsakkreditering. Det giver grobund for, at KADK kan udvikle et kvalitetssikringssystem på tværs af uddannelserne i arkitektur, design og konservering, som understøtter institutionens strategi og faglige udvikling af kandidater indtil højeste niveau.
- Det er løfterigt, at loven rummer intentioner om et mindre bureaukratisk akkrediteringssystem, da de eksisterende uddannelsesakkrediteringer har været temmelig resourcekrævende at løfte for det administrative og faglige personale.
- Også for KADK er kvalitetsudvikling direkte forbundet med internationalisering og derfor naturligt at forankre i de europæiske standarder for kvalitet og relevans.
- KADK har forhåbninger om, at den nye akkrediteringslov positivt kan medvirke til at tydeliggøre de distinkte profiler som kendetegner de forskellige typer af uddannelser ved de kunstneriske- og kulturelle uddannelser, universiteter og professionshøjskoler.

Med venlig hilsen

Lene Dammand Lund

Rektor

Designskolen Kolding høringssvar vedr. ny lov om akkreditering

Page 1/1

Sagsnr.: 12/092795

Ministeriet for Forskning,
Innovation og Videregående
Uddannelser

Høringssvar

Designskolen Kolding hilser velkommen, at bl.a. anerkendte samfundsmæssige udviklingsbehov skal ligge til grund for institutionsakkrediteringen. I den sammenhæng skal det understreges, at de kunstneriske uddannelser er med til at vedligeholde og udvikle kunstneriske og designfaglige kompetencer, som i momentet kan virke uvedkommende og unødvendige, men som på den lange bane kan være nyttige og derfor vigtige at bevare.

De kunstneriske uddannelser er i dag underlagt meget stram styring. Til gengæld synes universiteternes designuddannelser at have næsten frie udfoldelsesmuligheder. Med et eksempel: Designskolen Kolding må have 323 studerende og antallet af tilladte studerende har været faldende i de senere år. Syddansk Universitet, som ligger lige om hjørnet, forventer at få mere end 2000 designstuderende i de kommende år.

De kunstneriske designuddannelser er eliteuddannelser, som må have mulighed for at udvikle sig i takt med, at samfundet forandret sig og nye behov/vækstmuligheder viser sig. Designskolen Kolding opfordrer til, at også de kunstneriske designuddannelser får frit optag – men at de i samarbejde med Uddannelsesministeriet fastsætter optagelseskravene. Der skal med andre ord opstilles en standard for, hvem en eliteansøger er og kun de, som opfylder standarden kommer ind.

Vedr. akkrediteringsrådets sammensætning: Det er vigtigt, at der i akkrediteringsrådet er kompetencer med indseende i de kunstneriske designuddannelser.

Kolding den 26. november 2012

Elsebeth Geimer Nielsen
Rektor

Lone Dalsgaard André
Uddannelsesleder

Bredgade 43
1260 København K

Høringsvar, lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Arkitektskolen Aarhus har modtaget forslag til Lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove i høring.

Arkitektskolen Aarhus ser positivt på overgangen fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering. Arkitektskolen Aarhus kvitterer for, at Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelse forventer, at institutionsakkreditering på sigt vil medføre mindre administration på institutionerne. Arkitektskolen Aarhus ønsker i den forbindelse at understrege vigtigheden af, at institutionsakkreditering kommer til at medføre mindre administration for den enkelte uddannelsesinstitution og ikke blot mindre administration for sektoren generelt. Institutionsakkreditering bør med andre ord ikke betyde mindre administration for de store institutioner på bekostning af mere administration for de små institutioner.

Arkitektskolen Aarhus er betænkelig ved, at der i lovforslaget tillægges relativt stor vægt på kvalitetssystemer fremfor på egentlig kvalitet. Kvaliteten af uddannelserne på Arkitektskolen Aarhus er god, fordi kvaliteten skabes i det tætte forhold mellem underviser og studerende. Som en relativt lille videregående uddannelsesinstitution vægter vigtigheden af effektiv ressourceudnyttelse og afbureaukratisering desto højere. Arkitektskolen Aarhus har netop gennem de senere år gjort en stor indsats for afbureaukratisering for derved at flytte så mange ressourcer som muligt til undervisningen og forskningen.

Det anses for væsentligt, at de kvalitetskriterier, Akkrediteringsinstitutionen fastsætter, bliver anvendelige, således at de giver mening for undervisningen. Målet med akkrediteringen må være at sikre den bedst mulige uddannelseskvalitet for den studerende. Arkitektskolen Aarhus frygter, at et kvalitetssikringssystem med omfattende kontrol og dokumentation kan få den utilsigtede effekt at svække den faktiske kvalitet i uddannelserne, da ressourcefordelingen til dette vil komme til at ske på bekostning af der, hvor den egentlige kvalitet skabes, nemlig i undervisningen.

I lovforslagets beskrivelser af akkrediteringspanelerne til institutionsakkreditering indgår ikke faglige eksperter med kendskab til det specifikke uddannelsesområde. Arkitektskolen Aarhus ønsker her at gøre opmærksom på, at arkitektuddannelsen

Arkitektskolen Aarhus
Nørreport 20
8000 Aarhus C

T: +45 . 89 36 00 00

F: +45 . 86 13 06 45

CVR: 27 12 07 17

aarch.dk

a@aarch.dk

adskiller sig væsentligt fra de fleste andre lange videregående uddannelser i sin undervisningsform og struktur, og erfaring fra "den videregående uddannelsessektor generelt" er derfor mindre relevant i forbindelse med akkreditering af Arkitektskolen Aarhus. Arkitektskolen Aarhus er en monofaglig uddannelsesinstitution med to akkrediterede uddannelser, en bachelor- og en kandidatuddannelse i arkitektur. På den baggrund er der større lighed med de maritime uddannelser end med eksempelvis universiteterne.

Arkitektskolen Aarhus har ingen bemærkninger til forslag til Lov om ændring af universitetsloven, lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne.

Med venlig hilsen

Torben Nielsen
rektor

Camilla Badse

Fra: Lene Britt Boisen
Sendt: 3. december 2012 11:52
Til: Anders Bau Truelsen; Camilla Badse; Hanne Meldgaard; Helle Bitsch Bay; Jakob Krohn-Rasmussen; Jette Skovbjerg; Jørgen Winther; Peder Michael Sørensen; Peter Madsen; Rasmus Black; Stefan Lezuik; Søren Nedergaard; Tine Tolstrup Petersen; Trine Bolette Svensson; Troels Breindal
Emne: VS: sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen

Lene Britt Boisen

Chefkonsulent
Koncern Akkreditering
Direkte telefon: + 45 7231 8655
Mobil telefon: + 45 4131 9281
E-mail: lbb@ui.dk

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
DK-1260 København K
E-mail: ui@ui.dk
Telefon: + 45 3395 1200
Fax: + 45 3395 1300
www.ui.dk

Fra: U-UI - enhedspostkasse
Sendt: 3. december 2012 11:51
Til: Lene Britt Boisen
Emne: VS: sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen

Venlig hilsen

Jørgen Sørensen
Chefkonsulent
Direktionssekretariatet, UI
Tlf.: 7231 9001
Mail: jso@ui.dk

Fra: Hanne Friis Kaas [<mailto:hfk@iva.dk>]
Sendt: 3. december 2012 11:05
Til: U-UI - enhedspostkasse
Cc: Rektor; Hanne Friis Kaas; Torben Holm
Emne: sagsnr. 12/092795 – att. Lene Britt Boisen

Til Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

Det Informationsvidenskabelige Akademi har modtaget ministeriets udkast lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner mv. i høring. Vi har ingen bemærkninger.

Venlig hilsen

Hanne Friis Kaas
Administrationschef

Det Informationsvidenskabelige Akademi
Royal School of Library and Information Science

Birketinget 6
DK-2300 Copenhagen S

T +45 32 58 60 66

D +45 32 34 13 46

www.iva.dk

Fra: Lene Britt Boisen [<mailto:lbb@ui.dk>]

Sendt: 29. oktober 2012 12:50

Til: U-UI - enhedspostkasse

Emne: Høring - Udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.fl.

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, sender hermed udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og udkast til justering af følgelovgivning i høring.

Frist for eventuelle bemærkninger er **mandag den 3. december 2012, kl. 12.00.**

Bemærkninger bedes sendt til ui@ui.dk med angivelse af "sagsnr. 12/092795 – att. Lene Britt Boisen" i emnefeltet.

Med venlig hilsen

Lene Britt Boisen

Chefkonsulent

Koncern Akkreditering

Direkte telefon: + 45 7231 8655

Mobil telefon: + 45 4131 9281

E-mail: lbb@ui.dk

**Ministeriet for Forskning, Innovation
og Videregående Uddannelser**

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

Bredgade 43

DK-1260 København K

E-mail: ui@ui.dk

Telefon: + 45 3395 1200

Fax: + 45 3395 1300

www.ui.dk

Styrelsen for Universiteter
og Internationalisering
Att: Lene Britt Boisen
Ministeriet for Forskning, Innovation
og Videregående Uddannelser
Bredgade 43
1260 København
ui@ui.dk

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: MC/ke

Mail: mc@uc-dk.dk

Telefon: 3338 2201

30. november 2012

Ref.:12/092795-06

Høringsvar vedr. udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelser m.v.

Kære Lene Britt Boisen

Professionshøjskolernes Rektorkollegium takker for indkaldelsen til høring over udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.fl. Kollegiet har følgende bemærkninger:

Det er betydningsfuldt, at det danske akkrediteringssystem fortsat kan nyde tiltro og have legitimitet som et uafhængigt kvalitetssikringssystem. Det kræver en klar rollefordeling mellem Akkrediteringsrådet, Uddannelsesministeren og øvrige aktører i det nye system og dermed en klar adskillelse af politik og kvalitetssikring.

Kollegiet hilser den nye lov og intentionerne velkommen, herunder at den eksterne kvalitetssikring skal være effektiv og u-bureaukratisk, med fokus på det daglige kvalitetsarbejde på uddannelsesinstitutionerne til gavn for studerende og samfundet (Indledning, s. 9). Vi er meget tilfredse med tilkendegivelsen s. 14, pkt. 3.3.1, "(...)at institutionerne ikke skal nyproducere omfattende dokumentation i forbindelse med akkrediteringsforløbet".

I princippet vil lovforslaget forbedre professionshøjskolernes vilkår for at udvikle og udbyde nye uddannelser. I praksis beror det imidlertid på, hvordan forskelle mellem uddannelsessektorens uddannelsesopgave og videnprofil håndteres i udformningen af krav og parametre for en positiv institutionsakkreditering. Professionshøjskolernes Rektorkollegium skal derfor opfordre til, at der sikres, at kriterierne tilgodeser de forskellige institutionstyper opgaver og roller, således at kvalitetskravene ses i forhold sig til institutionstypens uddannelsesmission og FoU-opgave.

Kollegiet hilser i øvrigt forslaget om institutionsakkreditering velkommen. Det imødekommer kollegiets flerårige ønske om et skifte fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering med øget vægt på den interne institutionelle kvalitetssikring. Der bør fastlægges kriterier for akkrediteringsrådets prioritering mellem institutioner, der ønsker at blive akkrediteret.

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17 st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

Professionshøjskolerne's Rektorkollegium anerkender, at institutionsakkreditering ikke sætter direkte fokus på kvaliteten af de enkelte uddannelser. Det nye system skal fortsat sikre, at der er niveau og kvalitet i de uddannelser, det kvalitetsstempler. Garantien gælder for de studerende, som "forbruger" uddannelserne, for aftagerne, som anvender kompetencerne og for de internationale samarbejdspartnere, som tager bestik af uddannelsesinstitutionerne som mulige partnere i samarbejdsprojekter på baggrund af de akkrediterede uddannelses- og videnprogrammer. Professionshøjskolerne's Rektorkollegium ønsker en høj grad af frihed og deregulering i adgangen til at udvikle og udbyde uddannelser og er parat til at medvirke til at sikre den nødvendige forbrugersikkerhed.

Kollegiet vil gerne kvittere for, at loven giver rimelige vilkår for institutionernes omstilling fra uddannelses- til institutionsakkreditering. I den forslåede model kan der dog være en risiko for, at der er større fokus på kontrol og efterlevelse af en minimumsstandard end på at understøtte udvikling. Kollegiet opfordrer til, at der kommer størst mulig fokus på at understøtte institutionens udvikling af kvaliteten af uddannelserne, og at der holdes fokus på at gøre den eksterne kvalitetssikring af de videregående uddannelser så effektiv og u-bureaukratisk som muligt.

Kollegiet kan være bekymret for, hvorvidt der i en lang periode reelt vil være tale om et akkrediteringssystem i 2 spor - dvs. at turnusakkrediteringer fortsætter, mens der samtidig arbejdes med institutionsakkreditering. Det vil være ganske ressourcekrævende og uhensigtsmæssigt for institutionerne.

De seneste års stigning i antallet af nye videregående uddannelser har vist, at der er behov for et styringsinstrument, som kan hæmme væksten af små, smalle, kortsigtede uddannelser eller "kopi-varer", som ikke har en bæredygtighed i et personligt og samfundsmæssigt langsigtet kompetenceperspektiv. Professionshøjskolerne's Rektorkollegium ser Prækvalificeringen som et instrument i denne sammenhæng. Men Prækvalificering vil i sin natur kunne hæmme dynamikken i uddannelsessektoren og forsinke udbuddet af uddannelser, der vil blive efterspurgt på arbejdsmarkedet, hvis ikke styringsinstrumentet anvendes fleksibelt. Ansøgerne til en ny uddannelse skal løfte en bevisbyrde for, at der er tale om et fremtidigt bæredygtigt uddannelsesudbud. Det kunne overvejes, om denne bevisbyrde i alle tilfælde kan løftes forudgående, eller om der bør være muligheder for forsøgsordninger eller prøvetid.

I sager om prækvalifikation, hvor beføjelsen til at træffe afgørelse er tillagt uddannelsesministeren, er det meget afgørende, at der er åbenhed og gennemsigtighed omkring kriterier og proces samt klare krav til sagsbehandlingstid, så prækvalificeringen ikke forhæler hele akkrediteringsprocessen. Kriterierne for prækvalificering bør have samme eller gerne mindre omfang end de nuværende kriterier for screening. Det foreslås, at prækvalificering af en ny uddannelse kunne bestå i en redegørelse for, hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, og hvordan den nye uddannelse adskiller sig fra eksisterende beslægtede uddannelser. Det skal være helt klart, hvordan arbejdsmarkedsbehov skal dokumenteres fyldestgørende. Udviklingen mod et åbent globalt uddannelsesmarked vil yderligere udfordre styringsrationalet i Præ-

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: MC/ke

Mail: mc@uc-dk.dk

Telefon: 3338 2201

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17 st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc.dk

kvalificeringen, da der kan være kompetencebehov på det internationale jobmarked, som kan begrunde en dansk uddannelsesindsats.

Professionshøjskolerne Rektorkollegium advarer kraftigt mod at prækvalificeringen også omfatter flytning af en uddannelse inden for samme institution. Det er et meget vidtgående forslag for en sektor, hvor de enkelte institutioner har mange fysiske adresser. Det vil være en økonomisk og bureaukratisk belastning for alle parter i systemet, og i praksis vil det være meget vanskeligt at træffe afgørelse om, hvornår der er tale om en adresseændring og hvornår der er tale om en flytning, som har betydning for selve udbuddet og kvaliteten heraf. Begrebet 'by' anbefales erstattet af begrebet 'region'.

Loven omfatter de fire komponenter: Institutionsakkreditering, prækvalificering, tværgående evalueringer og uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer. Rækken af forskellige kontroltiltag i lovforslaget (prækvalifikation, særlig udtagelse af uddannelser med kvalitetsudfordringer, tværgående evalueringer, uddannelsesakkrediteringer og institutionsakkrediteringer) kan i praksis vanskeliggøre indfrielse af intentionen om at indføre et mere smidigt akkrediteringssystem. I relation til kategorien "uddannelser med kvalitetsudfordringer", jf. § 20 og § 21 samt bemærkningerne til lovforslaget afsnit 3.3.3., er der behov for en afklaring af og gennemsigtighed i forhold til kriterierne for, hvorledes "centrale aktører, som for eksempel arbejdsmarkedets parter og de studerende" kan anmode om at få udtaget en uddannelse eller et uddannelsesudbud til gennemgang, ligesom vi finder, at der er behov for en nærmere definition af, hvad der kan forstås ved "centrale aktører".

Professionshøjskolerne vil gerne involveres i arbejdet med at udvikle kriterier for institutionsakkreditering, prækvalificering af nye uddannelser, uddannelsesakkreditering samt indikatorer, der skal ligge til grund for identifikation af uddannelser og uddannelsesstilbud med særlige kvalitetsudfordringer. Undervisningsevaluering bør være en del af institutionernes interne kvalitetsarbejde, og indikatorerne skal være objektive samt mål- og kvantificerbare.

Kollegiet stiller meget gerne kandidat(er) til Akkrediteringsrådet. Det fremgår, at ministeren ønsker at rådføre sig med relevante organisationer i forbindelse med udpegning. I Akkrediteringspanelets sammensætning skal der indgå ekspertviden ift. kvalitetsvurdering af institutioner med en mangfoldighed af professionsbacheloruddannelser, der er baseret på en diversitet i såvel videnbasering, studieorganisering og professionsorientering, således at kvalitetsvurderingen ikke kun afspejler en overordnet vurdering af institutionens kvalitetsarbejde, men også kvaliteten i institutionens forskellige uddannelsesretninger.

Kollegiet noterer, at lovforslaget opererer med oprettelse af én faglig, uafhængig institution inden for den statslige forvaltning, som skal varetage faglige opgaver ift. akkreditering af alle videregående uddannelsesinstitutioner og uddannelser, jf. § 2. Hidtil har der været to institutioner, ACE (for universiteterne) og EVA (for erhvervsakademier og professionshøjskoler), der har varetaget opgaverne. Den nuværende akkrediteringskultur på de videregående uddannelser har således rod i to forskellige institutioner og deres udmøntning af kriterier og standarder samt vejledning gennem pro-

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: MC/ke

Mail: mc@uc-dk.dk

Telefon: 3338 2201

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17 st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

cessen. Vi finder, at den nye institution bør være særdeles opmærksom herpå, herunder de forskellige roller og opgaver, som henholdsvis erhvervsakademier, professionshøjskoler og universiteter har, som bl.a. betyder, at erhvervsakademier og professionshøjskoler har en særlig forpligtelse på erhvervs- og professionsbaseringen og anvendelsesorienteret viden samt for professionshøjskolerne også deres regionale forpligtelse.

Kollegiet er opmærksomt på, at følgende udgår af hhv. lov om erhvervsakademiuddannelser og professionsbacheloruddannelser og lov om erhvervsrettet grunduddannelse og videregående uddannelse (videreuddannelsessystemet) for voksne:

- Formuleringen om, at det er en betingelse for godkendelse af et erhvervsakademis udbud af tekniske og merkantile professionsbacheloruddannelser, at der er indgået partnerskabsaftale med en professionshøjskole.
- Formuleringen om, at det er en betingelse for godkendelse af en professionshøjskoles udbud af erhvervsakademiuddannelser, at professionshøjskolen er etableret ved en sammenlægning af en eller flere professionshøjskoler og et eller flere erhvervsakademier.

Vi noterer os, at det fremgår, at betingelserne vil blive videreført uændret i en ny bekendtgørelse.

Kollegiet har desuden følgende specifikke bemærkninger til lovforslagets enkelte elementer:

§2

I § 2 står der skrevet, at akkrediteringsinstitutionens formål er at sikre og dokumentere kvalitet og relevans. Det bør fremgå, at det nye akkrediteringssystem i sin overordnede udformning også har til formål at støtte og udvikle. Det skal fremgå klart, om efter- og videreuddannelsesområdet og især udviklingsområdet indholdsmæssigt medtages i institutionsakkrediteringen.

§5, stk.3

Det anføres, at der skal foretages en undersøgelse af, om institutionen i praksis leverer kvalitet og relevans på uddannelsesniveaet. Det bør præciseres, om der her fokuseres på kvalitetssikring eller på den faktisk leverede kvalitet, og efter hvilken standard kvalitet i givet fald måles på?

§ 6

Det er vigtigt, at institutionerne konkret bidrager til operationalisering af kriterier, således at intentionen om at virke i god samklang med institutionens eget kvalitetsarbejde kan realiseres (jf. også det overordnede mål, som det er formuleret s. 9 i indledningen).

§7, stk. 2

Relevans bør indgå som kompetencekrav i sammensætning af panelet, ligesom fagkendskab inden for institutionens fagområder.

§8 - § 12

En betinget positiv akkreditering eller afslag har store konsekvenser for en institution. Derfor er det også vigtigt, at både kriterier og de facto anvendte vurderingsprincipper offentliggøres. Bemærkningerne til § 10 indeholder en noget bred beskrivelse af, hvad en "betinget positiv akkredi-

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: MC/ke

Mail: mc@uc-dk.dk

Telefon: 3338 2201

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17-st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

tering" kan være. Der er behov for at få præciseret de minimumsstandarder, der defineres.

Alle afgørelser, herunder "betinget akkreditering", bør følges af en begrundet tilbagemelding.

§ 13

Mht. akkrediteringspanel forventer vi, at den institution, som skal akkrediteres, får mulighed for at udtale sig om akkrediteringspanelets medlemmers habilitet, at akkrediteringspanelet sammensætning afspejler sektorens (erhvervsakademier, professionshøjskoler og universiteter), at institutionen bliver hørt over udkast til akkrediteringsrapport, og at institutionen får mulighed for at udarbejde en selvevaluering, jf. krav i ESG'erne.

Der bør kunne indgå aftagere i panelet. Det bør fastsættes krav til panelmedlemmers viden om og ekspertise inden for fagområdet.

§ 18, stk. 3

Det er vigtigt, at institutionerne inddrages i udarbejdelse af kriterier ift. prækvalificering, og at prækvalifikationen ikke i sig selv kalder på en omfattende proces og et stort administrativt arbejde. Tilsagn om eller afslag på, om en uddannelse kan oprettes, skal konkret begrundes ift. de fastsatte kriterier og begrundelsen bør være offentligt tilgængelig.

§ 20

Et u-bureaukratiseret akkrediteringssystem fordrer, at de mange forskellige kontrolinstrumenter spiller sammen, og at hvert enkelt instrument har et passende omfang.

§ 21

Akkrediteringsrådet må ikke fremstå som et offentligt klagenævn, der er forpligtet til at reagere på henvendelser fra borgere, interesseorganisationer og andre aktører. Der skal sikres transparens om baggrund og præmisser for at iværksætte en undersøgelse af uddannelse med særlige udfordringer. Udvælgelsen skal være klart fagligt motiveret, så aftagere og studerendes adgang til at anmelde uddannelser med særlige udfordringer ikke resulterer i et stort antal resursekrævende uddannelsesakkrediteringer.

Afslutningsvis vil vi gerne understrege, at der bør være yderst tungtvejende grunde til og gennemsigtighed om begrundelsen, hvis en akkreditering trækkes tilbage.

Med venlig hilsen

Erik Knudsen
Formand,
Professionshøjskolerne
Rektorkollegium

J.NR.: 2012-1.10-0001

Vores ref.: MC/ke

Mail: mc@uc-dk.dk

Telefon: 3338 2201

Professionshøjskolerne
Ny Vestergade 17 1st.tv.
1471 København K.
Tlf. 33 38 22 00
Fax 33 38 22 09
uc-dk@uc-dk.dk
www.uc-dk.dk

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
ui@ui.dk

University College Sjælland
Slagelsevej 7
4180 Sorø
Tlf. 7248 1000
Fax 7248 1005
www.ucsj.dk
ucsj@ucsj.dk

30. november 2012

Udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Bestyrelsen for University College Sjælland ser positivt på udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Det er særdeles positivt, at universiteter, erhvervsakademier og professionshøjskoler fremover får ens vilkår i forhold til udbud af uddannelser. Vi støtter generelt intentionerne i lovudkastet og finder det hensigtsmæssigt, at det bliver institutionerne selv som får ansvaret for at kvalitetssikre uddannelserne.

Som bestyrelse er vi naturligvis meget optaget af at kunne dække aftagernes behov for uddannede dimittender og kunne udbyde vores uddannelser der, hvor de studerende finder det attraktivt at være studerende. Vi har en forventning om, at vi med en institutionsakkreditering får øget indflydelse på, hvor vores uddannelses udbydes og at vi får bedre mulighed for at kunne udbyde nye uddannelser i Region Sjælland.

Det er målet, at University College Sjælland vil være blandt de første institutioner som bliver akkrediteret.

Med venlig hilsen

Hans Stige
Bestyrelsesformand

Ulla Koch
Rektor

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående
Uddannelser
Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

Fiolstræde 44, 1. th.
1171 København K
Tlf. 33 36 98 05
Fax 33 36 98 26
www.dkuni.dk

3. december 2012
J.nr. 2012-7670-07
NB
Dir. tlf. 33 36 98 09
nb@dkuni.dk

Høring over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Danske Universiteter takker for ovennævnte lovudkast, som er modtaget i høring fra Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelse den 29. oktober 2012.

Det har længe været Danske Universiteters ønske, at det eksisterende system for uddannelsesakkreditering blev erstattet med en model for institutionsakkreditering med universiteternes ansvar for uddannelserne i centrum. Derfor finder Danske Universiteter det glædeligt, at der nu fremlægges en model for institutionsakkreditering.

Uklarheder

Det er i Danske Universiteters øjne hensigtsmæssigt at tydeliggøre universiteternes ansvar for kvaliteten af uddannelserne gennem overgang til institutionsakkreditering, men det bliver helt afgørende, hvorledes institutionsakkrediteringen vil blive udført i forbindelse med udarbejdelsen af bekendtgørelser og vejledninger.

Herunder forekommer forslaget om ministerielle stikprøver (§ 20) uklart: hvad omfatter en sådan stikprøve, og hvorledes udpeges en uddannelse til stikprøvning? Tilsvarende er indholdet i akkrediteringsinstitutionens mulighed for at lave opfølgning på institutionsakkrediteringen (§21) uklar: Hvad skal der til, for at akkrediteringsinstitutionen kan gribe ind, og hvad vil et sådant indgreb omfatte?

Universiteterne opfordrer ministeriet til at indgå i en substantiel dialog med universiteterne herom.

Administrative konsekvenser

Danske Universiteter noterer sig – og deler til fulde – lovudkastets ambition om at reducere omfanget af bureaukrati og administration, således at ressourcerne i stedet kan anvendes til uddannelserne.

Som akkrediteringsmodellen er beskrevet nu, er det imidlertid universiteternes vurdering, at der kan komme meget mere administration ud af den foreslåede model, end der er i det nuværende system. Danske Universiteter opfordrer derfor til, at der holdes politisk fokus på at få reduceret bureaukratiet. En tydeligt udmeldt politisk målsætning om dette vil også være nyttig i forbindelse med den kommende udformning af kriterier, data og målepunkter, bekendtgørelse og vejledninger.

Lovforslagets bemærkninger om at indsamle standardiserede data på tværs af sektoren kan eksempelvis udvikle sig uhensigtsmæssigt og svarer ikke til den politiske dagsorden om at lave en model for institutionsakkreditering med udgangspunkt i den enkelte institution og dennes organisering. Man bør satse på de enkelte universiteters eksisterende data, systemer og organisation.

Modellens sammenhæng

Danske Universiteter har forstået, at det er et politisk ønske, at institutionsakkrediteringsmodellen skal dække alle videregående uddannelsessektorer. Beklageligvis må universiteterne konstatere, at der dermed lægges op til et omfattende akkrediteringssystem hovedsageligt inspireret af behov inden for andre videregående uddannelsessektorer – og et system, der er mere omfattende, end universitetssektoren på internationalt plan normalt underlægges. Danske Universiteter henviser til Autonomy Scorecard-rapporten fra European University Association, der har opgjort, at Danmark ligger som et af de lande i Europa med den laveste akademiske autonomi, særligt på uddannelsesfronten.

Danske Universiteter opfordrer til, at man politisk overvejer omfanget og nødvendigheden af alle de foreslåede elementer i akkrediteringsmodellen (institutionsakkreditering, prækvalificering, ministerielle stikprøver og tværgående evalueringer). En række af universiteterne betvivler faktisk, at prækvalificeringen i den foreslåede form er forenelig med intentionerne i institutionsakkrediteringen. Ligesom alle universiteter advarer om, at prækvalificeringen kan blive en omfattende administrativ hæmsko for dynamisk udviklingen af uddannelser, der imødekommer arbejdsmarkedets skiftende behov.

Danske Universitet skal endvidere opfordre til, at man fra politisk hold sammentænkter akkrediteringsmodellen med ministeriets øvrige tilsyn med og styring af sektoren med henblik på at skabe et samlet system med en meningsfuld balance mellem åbenhed, tilsyn og kontrol og med universiteterne i centrum, som beskrevet i universitetsloven fra 2003.

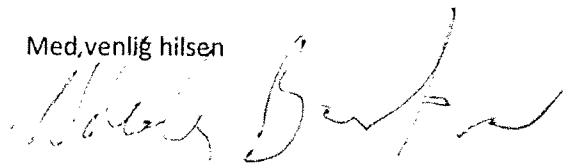
Internationale uddannelsessamarbejder

En særlig udfordring med prækvalificeringen vedrører universiteternes internationale uddannelsessamarbejder, f.eks. deltagelse i de prestigefyldte Erasmus Mundus-uddannelser. Disse uddannelser er (delvist) statsfinansierede og skal dermed gennem en prækvalificering baseret på vurdering af behovet på et dansk arbejdsmarked.

Et sådant krav om ministeriel prækvalificering af internationale uddannelsessamarbejder, kan videreføre de uhensigtsmæssigheder og forsinkelser, der har været i det nuværende system med uddannelsesakkreditering. Derfor opfordrer universiteterne til, at internationale uddannelsessamarbejder fritages fra prækvalificering, eller at man i det mindste foretager prækvalificeringen på baggrund af et mere relevant, internationalt arbejdsmarked frem for et snævert dansk arbejdsmarked.

Udkastet har været sendt i høring til Københavns Universitet, Aarhus Universitet, Syddansk Universitet, Roskilde Universitet, Aalborg Universitet, Danmarks Tekniske Universitet, Copenhagen Business School og IT-Universitetet i København. Universiteternes høringssvar vedlægges, og der henvises til disse for yderligere bemærkninger.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Jens Oddershede', written in a cursive style.

Jens Oddershede

Københavns Universitets høringsvar over udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Københavns Universitet (KU) takker for muligheden for at afgive høringsvar over udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove. Der henvises til Styrelsen for Universiteter og Internationaliserings høring af 29. oktober 2012, sagsnr. 12/092795.

Her følger KU's generelle og specifikke bemærkninger.

Generelle bemærkninger

KU støtter fuldt ud intentionerne med lovudkastet. KU finder det særdeles positivt, at der med lovudkastet foreslås indført institutionsakkreditering samtidig med, at det nuværende system med akkreditering på uddannelsesniveau udfases.

Med institutionsakkreditering vil Danmark følge trenden i den europæiske udvikling inden for kvalitetssikring af videregående uddannelser. Institutionsakkreditering vil smidiggøre udviklingen af nye og eksisterende uddannelser både nationalt og internationalt.

KU deler regeringens ambition om, at kvalitetssikring skal have fokus på en mere helhedsorienteret vurdering, der stiller krav til institutionerne frem for den enkelte uddannelse.

KU's generelle og specifikke bemærkninger skal ses i lyset af at sikre så hensigtsmæssige rammer og implementering af institutionsakkreditering som muligt.

Mindre bureaukrati og administration

KU deler lovudkastets ambition om mindre bureaukrati og administration. Universitetssektoren har de seneste år påpeget, at det nuværende system

28. NOVEMBER 2012

UDDANNELSESSERVICE
UDDANNELSESSTRATEGISK
SEKRETARIAT

FRUE PLADS 4
1168 KØBENHAVN K

TLF 35 32 28 81
DIR 35 32 28 81
MOB 28 75 28 81

petb@adm.ku.dk
www.ku.dk

REF: PETB

med akkreditering på uddannelsesniveau har medført meget store administrative byrder for universiteterne. KU har en klar forventning om, at institutionsakkreditering vil og skal medføre væsentlig færre administrative byrder for universiteterne. Ressourcerne kan anvendes mere hensigtsmæssigt på universiteterne til at sikre uddannelse af høj kvalitet og relevans.

KU noterer med tilfredshed, at regeringen i lovudkastet har fokus på et mere effektivt og ubureaukratisk system.

Desværre løfter lovudkastet ikke sløret for, hvordan regeringen vil opfylde denne centrale målsætning. Som det fremgår af dette høringssvar er det usikkert, hvilken konsekvenser udmøntningen og implementeringen af loven vil få for de administrative byrder på universiteterne.

KU skal opfordre til, at der i det videre arbejde med lovforslaget indarbejdes hensigtsrklæringer eller andre former for begrænsninger, der aktivt kan sikre at lovudkastets intentioner om mindre bureaukrati og administration kan opfyldes.

For at illustrere KU's bekymringer kan eksempelvis påpeges, at finanslovsbevillingerne til Akkrediteringsinstitutionen forventes fastholdt på et uændret niveau de kommende år på trods af, at institutionsakkreditering – alt andet lige – må forventes, at være mindre ressourcekrævende end de nuværende uddannelsesakkrediteringer, selv i en overgangsperiode.

Prækvalificering og kvalitetsmæssige udfordringer

KU noterer særligt, at der med lovudkastet indføres to nye bestemmelser:

1. *Prækvalificering af nye uddannelser og udbud.*
2. *Indførelse af særlige vilkår og procedurer for uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer.*

KU finder, at begge forhold er en begrænsning og i modstrid med institutionsakkreditering som koncept. Begge forhold kan i implementeringen reelt underminere selve hensigten og formålet med institutionsakkreditering.

Desværre er det uklart i lovudkastet, hvordan regeringen konkret tænker at udfolde lovudkastet på disse to afgørende forhold.

Det videre arbejde på bekendtgørelsesniveau og udfoldelse i konkrete måle- og dokumentationspunkter bliver *særdeles afgørende* for, om selve intentionen med lovudkastet kan opfyldes. Dette udfoldes nærmere under de specifikke bemærkninger.

Specifikke bemærkninger

§ 5:

KU finder det positivt, at der er fokus på institutionens kvalitetssikringssystem som helhed og ledelsesforankringen.

Det er dog uklart hvad ”... i praksis leverer kvalitet og relevans på uddannelsesområdet” betyder og har af konsekvenser for universiteterne. Af bemærkningerne fremgår blot, at blandt andet ”relevans, videngrundlag, pædagogiske kvalitet samt faglige niveau” vil indgå. Hvordan vurderingen skal foretages, vægtningen og dokumentationskravene er ikke nærmere indikeret.

§ 9:

Institutionens strategi skulle helt naturligt meget gerne direkte være afspejlet i og være forudsætning for kvalitetssikringspolitikken. Det kan derfor overvejes om formuleringen ”og strategi” er relevant.

§ 13

Med § 13 videreføres reelt gældende bestemmelser. Det fremgår, at panelmedlemmerne skal have indsigt i kvalitetssikring af uddannelser og den videregående uddannelsessektor generelt. Det kan dog undre, at faglighed inden for den konkrete uddannelse ikke er en forudsætning eller indgår som kriterium for sammensætningen af panelerne.

§ 18:

Med § 18 foreslås indført prækvalificering af nye uddannelser og nye uddannelsesudbud, før de kan oprettes. KU finder, at det er en begrænsning i universiteternes udbudsret under institutionsakkreditering. Det er derfor afgørende, at en sådan bestemmelse udfoldes i respekt for institutionsakkreditering som koncept og dermed også i tillid til universiteternes interne kvalitetssikringssystem. Ellers kan prækvalificering medvirke til at underminere hensigten og formålet med lovudkastet.

Det er desværre uklart, hvordan regeringen forestiller sig, at bestemmelsen skal implementeres og dermed konsekvenserne for universitetets mulighed for at udbyde og oprette nye uddannelser. Det fremgår, at institutionen skal redegøre for kompetencebehovet i det danske samfund og for hvordan uddannelsen adskiller sig fra eksisterende beslægtede uddannelser. Hvordan det skal ske og efter hvilke kriterier, er dog ikke uddybet nærmere. Kun at det nærmere skal fastsættes.

Disse formuleringer svarer til de nuværende formuleringer i kriterium 1 under den nuværende uddannelsesakkreditering. Såfremt kriterium 1 reelt blot videreføres under institutionsakkreditering, vil det svække institutionsakkreditering som koncept.

Prækvalificering vil i sig selv være administrativt begrænsende for universiteternes mulighed for at hurtigt og smidigt at kunne oprette nye uddannelser. KU skal opfordre til, at de administrative procedurer tilrettelægges så smidigt som muligt, herunder med flere ansøgningsfrister årligt og korte sagsbehandlingstider i ministeriet.

Endeligt skal KU også påpege, at prækvalificering bør indrettes så tilpas fleksibelt, at oprettelse af nye uddannelser med et internationalt marked sikres. Det er afgørende, hvis universiteterne skal kunne tiltrække dygtige udenlandske studerende, der kan berige uddannelserne og efterfølgende det danske arbejdsmarked. Dette er f.eks. relevant for Erasmus Mundus uddannelser.

§ 20 – 21:

Med § 20 bliver det muligt at lave særlige ”gennemgange” af uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer. Det skal også være muligt for ”særlige aktører” at bede om disse gennemgange, der kan spænde fra en mindre redegørelse til en egentlig uddannelsesakkreditering. Afhængigt af resultatet kan institutionsakkrediteringen komme i fare.

KU finder, at en sådan bestemmelse er overflødig og i modstrid med konceptet for institutionsakkreditering. Bestemmelsen kan tolkes som en mangelfuld tillid til det bærende element i en institutionsakkreditering, nemlig institutionens interne kvalitetssikringssystem. Bestemmelsen bliver endnu en tilføjelse til de allerede eksisterende og overlappende bestemmelser på uddannelsesområdet (bekendtgørelser og myndighedskrav mv.) samt til ministeriets tilsynsbeføjelser i øvrigt. Ansvar for uddannelser og uddannelsesudvikling er i risiko for at blive udvisket. Et ansvar – der efter KU’s opfattelse – bør ligge hos universiteterne inden for rammerne af en institutionsakkreditering.

I stedet bør lovudkastet stille de relevante krav og forventninger til det interne kvalitetssikringssystem, således at uddannelser med særlige kvalitetsmæssige udfordringer spottes længe før, de udvikler sig til et samfundsmæssigt problem. Herefter er det selvfølgelig universitetets ansvar at håndtere de kvalitetsmæssige udfordringer på disse uddannelser, herunder evt. at lukke uddannelsen.

KU finder det utilrådeligt, at give ”særlige aktører” en særlig lovfæstet ret til at bede om eller pege på, at visse uddannelser bør underlægges en ”gennemgang”. Det vil medføre en uklarhed i, hvem der formelt har kompetencen til at afgøre og vurdere en uddannelses kvalitet og relevans. Samt at vurderingen risikerer at blive knyttet op på ofte kortsigtede partsinteresser og ikke ud fra en sammenhængende helhedsvurdering. Såfremt, at ”særlige aktører” bliver en større kreds af interessenter, kan det blive særdeles resourcekrævende for universiteterne.

Endeligt er det uklart, hvordan bestemmelsen tænkes udfoldet. Det fremgår, at der skal fastsættes objektive indikatorer. Særligt nævnes lav beskæftigelse og højt frafald uden at et niveau er angivet.

Øvrige bemærkninger

Det fremgår lovudkastets bemærkninger, at grundlaget for vurderingen i forbindelse med en institutionsakkreditering er *"sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans af institutionens uddannelser"*.

KU er principielt enig i denne betragtning, men skal understrege, at det kun skal gælde det enkelte universitet. Standardisering af data på tværs af sektoren vil være i modstrid med konceptet for institutionsakkreditering, da data bør være tilpasset det enkelte universitets strategier og prioriteringer. Standardiseringen bør kun gå på valg af elementer/temaer, hvor kvalitet og relevans selvfølgelig er relevante.

Afhængigt af hvordan standardiseringen udfoldes, kan det blive en særdeles ressourcekrævende opgave. Særligt hvis det skal gælde alle videregående uddannelsesinstitutioner. Den nærmere udfoldning må baseres på dialog mellem ministeriet og institutionerne.

Det fremgår også af bemærkningerne, at *"universiteterne vil blive omfattet af tværgående evalueringer"*. KU er bekendt med, at dette følger af European Standard and Guidelines (ESG). KU ser dog frem til en nærmere dialog med ministeriet om, hvordan disse evalueringer skal gennemføres, herunder antal og omfang.

Afslutningsvis skal nævnes, at KU ikke har bemærkninger til lovudkastet om de forslåede konsekvensrettelser af blandt andet universitetsloven udover evt. konsekvenser af nærværende bemærkninger.

Behov for dialog

KU støtter intentionerne i lovudkastet, men finder samtidig, at der er mange uafklarede og usikre elementer i lovudkastet, der på afgørende vis kan underminere lovudkastets intentioner.

KU skal derfor kraftigt opfordre til, at ministeriet meget snarligt indbyder til dialog med universiteterne om den nærmere udmøntning og implementering, således at lovudkastet intentioner kan sikres. Denne dialog bør finde sted inden et lovforslag fremsættes i Folketinget.

Med venlig hilsen

Peter Bøcher
Sekretariatschef

Danske Universiteter

Aarhus Universitets hørings svar vedrørende udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Aarhus Universitet er generelt positiv over for en institutionsakkrediteringsmodel. En højere grad af frihed og autonomi i forhold til at udvikle og kvalitetssikre uddannelser er i naturlig forlængelse af intentionerne med den nye universitetslov og anbefalingerne i Universitetsevalueringen fra 2009. Det er væsentligt for Aarhus Universitet med et system, der i større udstrækning bygger på tillid til uddannelsesinstitutionernes eget arbejde med kvalitetssikring af uddannelser, og som samtidig er mindre bureaukratisk.

Aarhus Universitet har derudover en række bemærkninger, som opsummeret er:

1. Lovforslagets indhold vil kunne føre til en forøgelse af arbejdsbyrden og bureaukratiet
2. Lovforslagets konkrete udmøntning i kriterier for institutionsakkreditering er afgørende for omfanget af arbejdsbyrden
3. Lovforslagets indhold om prækvalifikation af nye uddannelser bør erstattes af kriterier om udbud af nye uddannelser som del af institutionsakkrediteringen
4. Lovforslagets indhold om uddannelsesudbud bør inddrage vurderinger af både dansk og internationalt arbejdsmarked af hensyn til internationaliseringen af de længerevarende uddannelser
5. Lovforslagets indhold om udtagelse af uddannelser til særlig gennemgang er ikke tilstrækkeligt klart beskrevet
6. Lovforslagets indhold om akkrediteringspanelets størrelse bør tage hensyn til institutionens størrelse og faglige bredde
7. Lovforslaget bør indeholde en præcisering af at perioden, hvor turnusakkrediteringer sættes i bero ved overgang til institutionsakkreditering, bør være tilstrækkelig lang

Lauritz B. Holm-Nielsen

Rektor

Dato: 28. november 2012

Direkte tlf.: 87152025

Fax: 87150201

E-mail: rektor@au.dk

Afs. CVR-nr.: 31119103

Side 1/3

Bemærkningerne er uddybet i det følgende:

1. Aarhus Universitet vil gerne udtrykke sin tvivl om, hvorvidt de formulerede intentioner om et mindre bureaukratisk system kan indfries med det fremsendte lovforslag. Der er mange elementer og kontrolmekanismer i modellen og flere involverede aktører. Det giver anledning til bekymring i forhold til, hvordan det samlede system kommer til at fungere i sammenhæng og en særlig bekymring for, at arbejdsbyrden forøges for universiteterne og samtidig fastholdes (eller øges) hos øvrige aktører (ministeriet, ACE og EVA). Aarhus Universitet efterlyser mere håndfaste udmeldinger og konkretiseringer af intentioner omkring afbureaukratisering.
2. Aarhus Universitet savner en konkretisering af kriterierne for institutionsakkreditering. Udmøntning af loven i bekendtgørelse og kriterier er afgørende for at vurdere omfanget af arbejdsbyrden. Derfor ser universitetet frem til at blive inddraget i udarbejdelsen af den underliggende bekendtgørelse og i udformningen af kriterierne. Det vil bl.a. kunne sikre, at kriterierne afstemmes i forhold til krav i diverse internationale akkrediteringer.
3. Aarhus Universitet anerkender det behov for sammenhæng i det nationale uddannelsesudbud, der ligger i forslaget til prækvalifikation af nye uddannelser i ministeriet. Universitetet vil på den baggrund foreslå, at der overvejes alternativer til en ministeriel prækvalifikation. En mulig model kunne være, at overordnede samfundshensyn ved udbud af nye uddannelser, herunder beskæftigelses- og konkurrencemæssige hensyn, gøres til et afgørende kriterium for institutionsakkrediteringen. Det pålægges derved universiteterne at leve op til et samfundsmæssigt ansvar indenfor rammerne af institutionsakkrediteringen. I forlængelse heraf kunne Danmarks Akkrediteringsinstitution sammensættes på en ny måde, der ud over den faglige akkreditering sikrer, at universiteterne lever op til kriterierne om at udvise behørigt samfundshensyn i udbuddet af uddannelser. Endvidere kunne nye uddannelsesudbud kvalitetssikres ved, at alle nye uddannelser underlægges en prøveperiode på 3-5 år, hvorefter uddannelsernes arbejdsmarkedsrelevans vurderes ift. institutionsakkrediteringskravene.
Aarhus Universitet finder endvidere, at det nuværende forslag om prækvalificering ikke er i overensstemmelse med intentionerne om øget autonomi til universiteterne. Der kan i den forbindelse henvises til, at en europæisk undersøgelse (EUA, 2009) kun placerer Danmark på en 18. plads ud af 29 europæiske lande i forhold til den akademiske autonomi på uddannelsesområdet. Danmark placerer sig dermed i en gruppe af lande såsom Italien, Spanien, Slovakiet og Letland, og således ikke med lande vi normalt 'benchmarker' os med. Det skal i den forbindelse understreges, at universiteternes akademiske autonomi tilsyneladende er udslagsgivende for universiteternes placeringer på relevante internationale ranglister således, at jo højere grad af akademisk autonomi, jo højere rankinglisteplacering.
4. Aarhus Universitet finder det uhensigtsmæssigt, at uddannelser kun vurderes ud fra et dansk arbejdsmarked, som det er angivet i bemærkningerne til loven. Det gælder særligt ved etablering og udbud af uddannelser i samarbejde med uden-

landske partneruniversiteter (joint degrees, erasmus mundus), hvor uddannelsesformålet rækker ud over det danske arbejdsmarked. Det anbefales på den baggrund, at såvel europæiske som globale arbejdsmarkeder medtænkes i vurderingen af relevansen af internationale uddannelsesforløb.

5. § 20 angiver, at ministeren kan udtage uddannelser med særlige udfordringer til gennemgang, og i bemærkningerne til lovudkastet er det præciseret, at centrale aktører har mulighed for at pege på et formodet behov for gennemgang. Aarhus Universitet finder det problematisk, at de forhold, der kan føre til udtagelse af en uddannelse til gennemgang, ikke er præciserede.
6. Det angives, at akkrediteringspanelet skal bestå af mindst 3 personer. Aarhus Universitet finder det væsentligt, at der i lovgrundlaget sikres behørigt hensyn til institutionens størrelse og faglige bredde i form af en større faglig og kompetencemæssig bredde i akkrediteringspanelet. Aarhus Universitet foreslår derfor, at akkrediteringspanelet skal bestå af mindst 5 personer og kun undtagelsesvist 3 personer.
7. Aarhus Universitet bifalder, at den enkelte institutions turnusakkrediteringer vil blive sat i bero i forbindelse med overgangen til institutionsakkreditering. Det er væsentligt, at perioden er tilstrækkelig lang til at sikre en hensigtsmæssig planlægning af ressourceforbruget i forbindelse med universitetets forberedelse af overgangen.

Bemærkninger til ændring af en række uddannelseslove

Universitetet har ingen bemærkninger til konsekvensændringerne af en række uddannelseslove i forbindelse med ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

Aarhus Universitet står naturligvis til rådighed med yderligere oplysninger og dialog vedr. høringssvarets indhold.

Med venlig hilsen

Lauritz B. Holm-Nielsen
Rektor

Høring vedr. udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Danske Universiteter har ved skrivelse af 29. oktober fremsendt udkast til bekendtgørelse om udkast til lov om akkreditering af de videregående uddannelsesinstitutioner.

Hermed følger Syddansk Universitets bidrag til høringen.

Overordnet er universitetet positiv over for overgangen fra uddannelsesakkreditering til institutionsakkreditering, hvor ved ansvaret for kvalitetssikring af uddannelserne overlades til institutionerne og genstanden for akkrediteringen således vil blive institutionernes interne kvalitetssystemer.

Dog bemærker man, at det af udkastet fremgår, at man ønsker at opretholde to nationale akkrediteringsinstitutioner fortsat, hvilket kan undre.

Det er desuden vigtigt at påpege, at vigtige detaljer i systemet endnu ikke er beskrevet og derfor uklare. Det fremgår således flere steder, at ministeren fastsætter nærmere regler. Universitetet kan således ikke i udgangspunktet vurdere, om den samlede model bliver mere eller mindre bureaukratisk og ressourcekrævende end den nuværende model. Dette vil naturligvis i høj grad afhænge af ministerens udmøntning af kriterier og målepunkter. Universitetet forventer derfor at blive inddraget i en efterfølgende udmøntning af loven samt at det sikres, at formålet om en reel regelforenklning tilsikres.

Universitetet er i den forbindelse særligt opmærksom på, hvor omfattende prækvalifikationen af nye uddannelser og uddannelsesudbud vil blive, de nærmere rammevilkår herfor samt rammerne for en fortsat turnusakkreditering.

Specifikke bemærkninger:

Vedr. ministeriel prækvalifikation af nye uddannelser og uddannelsesudbud:

- Universitetet bemærker, at relevansbegrebet i lovforslaget er blevet udbygget i forhold til det nuværende, og i den sammenhæng har fået mere politisk karakter.
- Universitetet ser en fare for, at man med en stram prækvalifikation reelt bremser udviklingen af nye uddannelser frem for at skabe muligheder for universiteternes udvikling.
- Universitetet finder det således for snævert at tillægge nuværende beskæftigelsestal for beslægtede uddannelser en for stor vægtning i behovsvurderingen af nye uddannelser. Erfaringen viser, at behovskriteriet fortolket for snævert, ikke er hensigtsmæssigt.
- Det er vigtigt, at der er væsentlige niveauforskelle på det dokumentationsmateriale, der kræves til hhv. prækvalifikation og en uddannelsesakkreditering, idet der ellers er frygt for en unødigt belastning af universiteterne i forbindelse med prækvalifikation. I forlængelse heraf er det vigtigt at understrege nødvendigheden af smidige sagsgange mellem ministeriet og rådet/akkrediteringsinstitutionen
- Det anbefales, at der i hver prækvalifikation sikres en faglig ekspertise og ikke blot, som det fremgår af lovforslagets §18 stk. 2, en mulighed for at indhente supplerende faglig rådgivning.
- Universitetet bemærker i øvrigt, at selve rammerne for prækvalifikationen ikke er beskrevet i lovforslaget ift. fx ansøgningsfrister, konsekvenser for afslag og ankesmuligheder. Således mangler der f. eks. en hjemmel til at kunne genansøge om prækvalificering

Vedr. internationale uddannelser:

- En betydelig del af problemet med udbud af internationale uddannelser har hidtil været knyttet til de nationale og detaljerede kriterier for uddannelsesakkreditering. Institutionsakkrediteringen og den dermed følgende hjemmel til at oprette nye uddannelser for institutioner med positiv akkreditering, kan afhjælpe dette i vist omfang.
- Lovforslaget lægger op til, at udbud af hele uddannelser i udlandet, hvortil der ikke ydes statstilskud, ikke skal gennem prækvalifikation i ministeriet (§ 22, stk. 3). Dette forholder sig dog anderledes for frivillige og obligatoriske forløb, samt Erasmus Mundus-uddannelser og erhvervsrettede videregående fællesuddannelser, da der ydes statstilskud til disse i et vist omfang (jf. lovbemærkningerne s. 29). Dermed vil disse uddannelser skulle gennemgå en ministeriel prækvalifikation.
Som tidligere bemærket er det endnu uklart, hvor dokumentations- og tidskrævende prækvalifikationsprocessen forventes at blive for universitetet. Dette forhold bliver ikke mindre væsentligt, når udvikling af nye uddannelser sker med samarbejdspartnere i udlandet, der typisk er omfattet mindre omfattende krav til oprettelse af nye uddannelser. Hvis prækvalifikationen bliver meget omfattende, kan kravet udvikle sig til en ny barriere for universiteternes internationale samarbejder.
- Endvidere forholder universitetet sig meget kritisk over for, at behovet for uddannelser, der delvist udbydes i udlandet, skal knyttes op på det danske arbejdsmarked, idet de typisk retter sig mod et bredere, globalt arbejdsmarked. Det forekommer derfor uhensigtsmæssigt at anlægge en snæver, national betragtning i forhold til relevansen af denne type uddannelser.
- Lovforslaget lægger op til, at uddannelsesministeren kan udtage konkrete uddannelser til stikprøvekontrol, jf. §20. Universitetet finder det nødvendigt at påpege, at ministeriet i forbindelse med stikprøvekontrol ikke bør vurdere kvaliteten af uddannelser, der helt eller delvist udbydes i udlandet, på baggrund af snævre, nationalt orienterede kriterier.

Vedr. definition af nye uddannelser/uddannelsesudbud:

- Afgrænsningen af, hvornår der er tale om nye uddannelser eller alene ændringer i eksisterende uddannelser, er uklar. Universitetet forventer, at institutionerne selv får ansvaret for at vurdere, hvornår ændringer i eksisterende uddannelser medfører, at der er tale om en ny uddannelse, som skal gennem prækvalifikation og evt. uddannelsesakkreditering.
- Endelig vil universitetet påpege, at Syddansk Universitet, der udbyder uddannelser på flere geografisk adskilte campusser, ser en klar udfordring i det forhold, at det i bemærkningerne til lovforslaget, s. 23, fastslås, at der er tale om en ny uddannelse/nyt uddannelsesudbud ved flytning af en uddannelse samt ved dublering af eksisterende uddannelser/uddannelsesudbud. Universitetet finder, at der her er tale om en skærpelse af den nuværende praksis, som ikke er i overensstemmelse med regeringens politik om at sikre flest muligt en videregående uddannelse. En væsentlig parameter i, at dette kan lykkes, er fleksibilitet i forhold til lokalisering af uddannelser

Konstitueret Studiechef
Annette Schmidt
Studieservice

Til Danske Universiteter

Sendt pr. mail til dkuni@dkuni.dk

DATO/REFERENCE

28. november 2012 IP/IRJ/GdWV

JOURNALNUMMER

2006-00-510/0001

DERES REFERENCE / JOURNALNUMMER

4 ruc

Høringssvar vedr. udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering sendte den 29. oktober et udkast til en ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner i høring.

RUC takker for det fremsendte forslag og synes det er meget positivt, at formålet med det nye akkrediteringssystem er, at det skal medvirke til at støtte og udvikle institutionernes interne kvalitetskultur. Det glæder os også, at akkreditering fremover vil blive foretaget på institutionsniveau, frem for på uddannelsesniveau. Universiteterne har ved gentagne lejligheder påpeget, at uddannelsesakkreditering er blevet en meget bureaukratisk proces, hvor den anvendte mængde ressourcer ikke står mål med de opnåede resultater.

RUC har oplevet en lang række praktiske problemer i forhold til uddannelsesakkreditering, hvor vores uddannelsesstruktur ikke passede ind i modellen. Det glæder os derfor, at det af lovforslaget fremgår, at kriterierne for institutionsakkreditering vil blive fastsat således, at institutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika. Derfor bekymrer det os, at det andetsteds i bemærkningerne slås fast, at grundlaget for vurderingen af institutionerne blandt andet udgøres af sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans af institutionernes uddannelser. RUC mener, at institutionsakkreditering bør tage udgangspunkt i den enkelte institutions profil og strategi. Her kunne man måske skele til EUA's Institutional Evaluation Programme, hvor der tages udgangspunkt i institutionens mål og undersøges, hvordan institution forsøger at opnå disse mål, hvordan institutionen kontrollerer, at man har opnået målene, og hvordan institutionen sikrer sig, at den forbedrer sig – både med hensyn til ikke opnåede mål og med hensyn til udvikling af nye mål. De sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans, kunne være udgangspunkt for ministeriets tilsynsbesøg, således at institutionsakkreditering og tilsynsbesøg ikke forholder sig til de samme – eller meget sammenlignelige – emner.

Hvad angår prækvalifikation af nye uddannelser forholder RUC sig i princippet positivt til, at processen skal sikre, at udviklingen inden for de videregående uddannelser er hensigtsmæssig set i et samfundsøkonomisk og uddannelsespolitisk perspektiv. Det fremstår dog uklart hvorvidt den efterfølgende uddannelsesakkreditering for nye uddannelser stadigvæk skal vurdere

uddannelsens relevans. Også her ville det være godt med en klar adskillelse mellem de to forskellige procedurer, så de hver har deres fokus og der ikke sker overlap i de forskellige vurderinger.

RUC har to bemærkninger til konkrete paragraffer i lovforslaget:

I § 20 gives der mulighed for gennemgang af uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer. Det fremgår af bemærkningerne til denne mulighed, at en gennemgang blandt andet kan ske på baggrund af henvendelser fra centrale aktører, som for eksempel Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter og de studerende. Det fremgår ikke, under hvilke forudsætninger dette skal være muligt, og hvordan det afgøres og af hvem, hvorvidt en sådan anmodning skal tages til følge. Det finder vi problematisk.

Af bemærkningerne til § 22, stk. 3 fremgår det, at reglerne om prækvalificering af nye uddannelser også gælder Erasmus Mundus-uddannelser. RUC vil påpege, at der ligger en række praktiske problemer i dette forslag i henhold til blandt andet kommissionens ansøgningsfrister og vil gerne opfordre ministeriet til at være opmærksom på, at prækvalificeringen ikke ender med at blive en barriere for internationalt samarbejde. I den forbindelse vil vi også påpege, at prækvalifikationens fokus på hvordan uddannelser kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund er for snævert i forhold til Erasmus Mundus-kandidatuddannelser, som typisk retter sig mod et internationalt frem for kun et dansk arbejdsmarked.

På trods af de positive toner i lovforslaget er RUC bekymret for den mængde akkrediterings- og kontrolsystemer, som der lægges op til i det nye system. RUC vil derfor bede ministeriet om at være yderst opmærksom på ved fastsættelse af de forskellige kriterier og dokumentationskrav, at det nye system vitterlig fører til et mindre ressourceforbrug og et mindre omfattende bureaukrati. Ellers risikerer man, at lovforslaget får det stik modsatte resultat, med et omfattende "kvalitetsbureaukrati" på universiteterne til følge.

Sidst men ikke mindst vil RUC understrege, at det af hensyn til den samlede arbejdsbyrde er vigtigt, at det kommer til at fremstå mere tydeligt, hvordan overgangen mellem det eksisterende uddannelsesakkrediteringssystem og det ny institutionsakkrediteringssystem bliver. Det fremgår af lovforslaget, at institutioner, som er under institutionsakkreditering, ikke længere indgår i uddannelsesakkrediterings turnussystem, men det fremgår ikke, hvornår man regnes for at være under institutionsakkreditering.

Med venlige hilsner

Ib Poulsen
rektor

Danske Universiteter

Rektor
Fredrik Bajers Vej 5
Postboks 159
9100 Aalborg
Tlf. 9940 9501
Fax 9815 2201
rektor@adm.aau.dk
www.aau.dk

Sagsbehandler
Pemille Lykkegaard
Fredrik Bajers Vej 5
9100 Aalborg
Tlf. 9940 8453
plj@adm.aau.dk

26. november 2012

J.nr. 2012-410-00046

Hørings svar vedr. lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner

Danske Universiteter har i mail af 29. oktober 2012 videresendt udkast til høring over lov om akkreditering af videregående uddannelser samt lov om ændring af universitetsloven. Aalborg Universitet har følgende bemærkninger til det fremsendte.

Aalborg Universitet imødeser generelt lovforslaget om omlægning af den eksisterende turnusakkreditering af de videregående uddannelser til et fælles system baseret på institutionsakkreditering, hvor fokus flyttes fra gentagne akkrediteringer af enkelte uddannelser til en mere helhedsorienteret vurdering af uddannelsesinstitutionens egen sikring og udvikling af uddannelsernes kvalitet og relevans. Endvidere bemærker Aalborg Universitet positivt, at institutionsakkrediteringskriterierne *fastsættes således, at institutionerne kan udvikle deres kvalitetssikringssystemer med respekt for deres egne særlige karakteristika* (bemærkninger til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, § 6).

I udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner suppleres institutionsakkreditering med yderligere tiltag herunder prækvalificering, udtagelse af uddannelser til gennemgang og tværgående evalueringer (jf. § 18, 20, 21). I bemærkningerne til lovforslagets § 32 foreslås det, *at der efter lovens ikrafttræden vil blive udarbejdet ny bekendtgørelse om såvel akkreditering af institutioner og uddannelser, som prækvalificering og godkendelse af nye uddannelser*. Da ovenstående udarbejdes efter lovens ikrafttræden finder universitetet det derfor på nuværende tidspunkt vanskeligt at skabe et overblik over substansen af de enkelte områder, da det ikke fremgår tydeligt af fremsendte. Aalborg Universitet vurderer derfor, at lovudkastets hensigtsmæssighed i høj grad vil afhænge af udformningen af de efterfølgende bekendtgørelser, hvorfor det vil være altafgørende for systemets succes, at bekendtgørelserne baseres bl.a. på en dialog med universiteterne samt at der gennemføres grundige høringer ifm. udarbejdelsen af disse bekendtgørelser samt udmøntningen i vurderings- og dokumentationspunkter. Det er endvidere afgørende, at prækvalificeringen ikke gentager de kvalifikationskrav, der er opfyldt af institutionsakkrediteringen.

Aalborg Universitet kan dog ikke se andet, end at institutionsakkreditering suppleret med prækvalificering, uddannelser til gennemgang samt tværgående evaluering vil betyde en væsentlig større administrativ byr-

de for universiteterne, som det har været tilfældet i fx Holland ifm. indførelsen af institutionsakkreditering. Dette harmonerer dårligt med universiteternes forsøg på at nedbringe administrationens omfang.

Det er Aalborg Universitets opfattelse at prækvalificering bliver en markant ekstra administrativ byrde for universitetet. Opnår et universitet en institutionsakkreditering, indbefatter dette, at universitetet også har fået godkendt interne procedurer til oprettelse af nye uddannelser samt opfølgning på eksisterende uddannelser, hvorfor det må forventes, at universitetet selv formår at vurdere behov og relevans for nye uddannelser. Fastholdes prækvalificering foreslår Aalborg Universitet, at proceduren fastholdes som en upolitisk og fagligt funderet godkendelse, som i dag i Akkrediteringsrådet

Aalborg Universitet vil i det følgende fremhæve konkrete områder i udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner, hvor universitetet savner en nærmere redegørelse for substansen for derefter at kunne vurdere, hvorvidt lovforslaget lever op til hensigten om at fremme afbureaukratisering og gøre kvalitetssikringsarbejdet mere effektivt og mindre ressourcekrævende for universitetet som helhed.

Institutionsakkreditering

I lovens § 6 fremgår det, at *Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter kriterier for institutionsakkreditering med fokus på kvalitet og relevans*. Det er fortsat ikke klart, hvor ressourcekrævende institutionsakkreditering bliver, idet de konkrete kriterier og oplæg til målepunkter vil fremgå af en senere bekendtgørelse. Detaljeringsgraden i institutionsakkrediteringskriterierne er afgørende for, hvor stor en administrativ proces universiteterne skal igennem ved overgang til institutionsakkreditering. Herudover fremgår det ikke tydeligt, hvorvidt institutionsakkrediteringen i sig selv omfatter stikprøver på uddannelsesniveau, samt hvor lang tid den formelle proces omkring institutionsakkreditering vil tage, og hvornår i forløbet den påbegyndes. Universitetet er bl.a. bekymret for en tung administrativ proces, hvor man både vil kunne komme til at arbejde med turnusakkrediteringer, prækvalificeringer, nyakkrediteringer samt forberedelse til institutionsakkreditering.

Prækvalifikation

I § 18, stk. 3 foreslås, at *Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser fastsætter nærmere regler for prækvalifikationen, herunder kriterier samt krav til hvilke oplysninger institutionen skal afgive til brug for prækvalifikationen og godkendelse*. I bemærkningerne til lovforslaget fremgår det ved ansøgning om en ny uddannelse at *institutionen blandt andet skal redegøre for, hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund, og hvordan den nye uddannelse adskiller sig fra eksisterende uddannelser*. Aalborg Universitet påpeger, at universitetets arbejde med at dokumentere og redegøre for ovenstående på baggrund af den nuværende vejledning til akkreditering og godkendelse af nye universitetsuddannelser, er en meget ressourcekrævende del af det nuværende akkrediteringssystem i forhold til den enkelte uddannelse. Udmøntningen af prækvalificeringen kan derfor blive meget omfattende og kræve mange administrative ressourcer. Såfremt prækvalificeringen fastholdes, anbefaler universitetet derfor, at beslutning om hvorvidt en uddannelse kan modtage prækvalifikation baseres på nogle få, velvalgte, transparente kriterier udvalgt i dialog med universiteterne. I modsat tilfælde kan fornyelsen af de danske universitetsuddannelser til at dække fremtidens behov blive hæmmet eller sat i stå.

I bemærkninger til lovforslagets § 22 stk. 3 foreslås det, at prækvalifikationen omfatter frivillige og obligatoriske forløb samt Erasmus Mundus uddannelser. Etableringen af Erasmus Mundus uddannelser er en meget lang og kostelig proces, idet parter med forskellige traditioner, kulturer og lovgivninger skal nå frem til en konsensus omkring én uddannelse, som udmønter sig i en grundig behandling i Europa Kommissionen. Samtidig er der tale om internationale forhandlingsprocesser, som ikke levner tid til prækvalificering, da

enigheden normalt først nås umiddelbart inden ansøgningsfristens udløb. Da Erasmus Mundus uddannelser, som oftest retter sig mod et bredere, globalt arbejdsmarked, virker det uhensigtsmæssigt at anlægge nationalt orienterede kriterier jf. §18 i forhold til at redegøre for relevansen af denne type uddannelse. Aalborg Universitet mener derved, at prækvalifikationen ifm. denne type uddannelser er overflødig, skaber yderligere barrierer for etablering af internationale samarbejder, og medvirke, at danske universiteter kun i meget begrænset udstrækning vil deltage i de europæiske eliteuddannelser.

Udtagelse af uddannelser til gennemsyn

I lovforslagets § 20 lægges der op til, at ministeren kan udtage konkrete uddannelser til gennemgang. Der foreslås endvidere i afsnit 3.3.3. i bemærkningerne, at det skal være muligt for centrale aktører såsom Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter og de studerende at påpege formodede behov for gennemsyn overfor ministeren. Det fremgår ikke tydeligt, hvordan eller på hvilken foranledning/hvilket grundlag udtagelsen af uddannelser og kontrollen med om institutionsakkrediteringskriterierne fortsat overholdes af et universitet vil finde sted. Det er ligeledes uklart, hvilken rolle Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter og de studerende får i udtagelsen af uddannelser til gennemsyn. Universitetet forudser, at arbejdsbyrden kan blive stor, hvis udtagelsen finder sted som et særskilt system og ikke i et begrænset antal indenfor det eksisterende arbejde med institutionsakkreditering.

I bemærkninger til lovforslagets §20 fremgår det, at *identifikation af uddannelser med særlige kvalitetsudfordringer kan ske på baggrund af objektive faktorer*. Universitetet ønsker at vide, hvilke data der kan danne grundlag for udpegning af uddannelser, og hvordan en ministeriel observation af de enkelte uddannelser er med til at sikre, at ansvaret for den enkelte uddannelses relevans placeres mere entydigt hos den udbydende uddannelsesinstitution.

Tværgående evalueringer

I bemærkningerne til lovforslagets § 20 stk. 2 vil der udover ovenstående områder i forbindelse med almenne problemstillinger kunne foretages tværgående evalueringer. De tværgående evalueringer fremgår ikke eksplicit af lovforslaget. Det er uklart, hvor stort et omfang disse tværgående evalueringer vil få, hvor ofte kan de foretages, og hvad vil det kræve af universitetet. Endvidere er det uklart, hvilke konsekvenser de tværgående evalueringer kan få.

Samlet set er der således aktuelt en række uklarheder, som betyder at Aalborg Universitet har svært ved at vurdere effekten af nærliggende lovforslag. Hensigten har været afbureaukratisering, men tiltagene i lovforslaget trækker i den modsatte retning. Fastholdes alle elementer i lovforslaget alligevel vil Aalborg Universitet opfordre til, at der ved udarbejdelse af bekendtgørelse og institutionsakkrediteringskriterier holdes et skarpt fokus på udvælgelse af nogle få essentielle kriterier, afbureaukratisering, effektivisering, mindskning af den administrative byrde i ministerium, akkrediteringsinstitution og på universiteterne samt på restriktive bevillinger til formålet.

Hvis ovenstående ønskes uddybet, er I velkommen til at kontakte specialkonsulent Heidi Linnemann, hlp@adm.aau.dk, tlf.: 9940 3941

Med venlig hilsen

Finn Kjærsgaard
Rektor

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
1260 København K

3. december 2012
chtra
J.nr. 11/01792

Høringssvar over ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

Danmarks Tekniske Universitet (DTU) har den 29. oktober 2012 fra Styrelsen for Universiteter og Internationalisering modtaget ovennævnte udkast til ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner. Nærværende svar udgør et samlet svar fra Danmarks Tekniske Universitet og Ingeniørhøjskolen i København (IHK), der pr. 1. januar 2013 fusionerer.

Høringssvaret har også været behandlet skriftligt af DTU's aftagerpanel, som består af 20 medlemmer, der repræsenterer dansk erhvervsliv bredt. Aftagerpanelet støtter fuldt ud høringssvaret, og bemærker, at *"det er i tråd med industriens interesser"*. Aftagerpanelet udtrykker desuden, *betænkelighed ved omfanget af det administrative ressourceforbrug, den nye akkrediteringslov lægger op til"*.

Generelle kommentarer

Indledningsvis ønsker DTU at fremhæve en række generelle betragtninger til lovudkastet. Bagerst i høringssvaret er specifikke kommentarer til de enkelte paragraffer i lovudkastet vedlagt som bilag.

- Som en generel betragtning ønsker DTU at bemærke, at dokumentationsbyrden for universiteterne forekommer at blive skærpet med den nye akkrediteringslov. Selv om omfang og antal af evalueringer endnu ikke er beskrevet, er DTU bekymret for, at den samlede indsats og ressourcebelastning for institutionerne langt vil overstige det nuværende system, hvis universiteterne i et fremtidigt akkrediteringssystem regelmæssig både skal gennemgå:
 - institutionsakkreditering
 - regelmæssig stikprøvekontrol på udvalgte uddannelser (uddannelsesakkreditering)
 - prækvalificering for alle nye uddannelser
 - deltage i tværgående nationale uddannelsesevalueringer

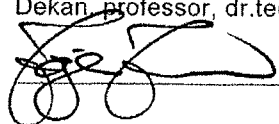
Desuden åbnes der i udkast til den nye lov op for, at f.eks. arbejdsmarkedets parter og studerende kan rette henvendelse til ministeriet og anmode om at få udtaget en uddannelse eller et uddannelsesstilbud til gennemgang.

På DTU har det hidtidige indtryk været, at hensigten med den ny akkrediteringsmodel var at sikre, at flest mulig midler bruges til forskning og uddannelse – ikke til unødigt administration. Universitetet er bekymrede for, at denne forventning ikke imødekommes med den foreslåede model for institutionsakkreditering. Denne bekymring har også DTU's Aftagerpanel givet udtryk for.

- DTU anser det for vigtigt, at bekendtgørelsen, som udarbejdes på baggrund af den nye akkrediteringslov, bliver præcis både med hensyn til dokumentationskrav og ordvalg. Kriterierne skal være så præcise og operationaliserbare, at der ikke bliver tvivl om fortolkning, når kriterierne skal omsættes i måle- og dokumentationspunkter for dermed at sikre, at universiteterne ikke påføres unødvendigt store dokumentationsopgaver.
- Det er vigtigt, at der bliver mere end én årlig ansøgningsrunde om prækvalificering af nye uddannelser. Dette punkt er af overordentlig stor relevans for DTU, idet hurtig oprettelse af nye uddannelser inden for det teknisk-naturvidenskabelige område er en forudsætning for, inden for en kortere årrække, at kunne imødekomme erhvervslivets behov for nye kandidater med nye kompetencer. Helt særskilt skal behovet for at kunne agere hurtigt inden for området for deltidsmasteruddannelser og efteruddannelse fremhæves. Det er samtidigt vigtigt at fastholde, at dokumentationsmængden i forbindelse med ansøgning om prækvalificering bør holdes på et minimumsniveau. Muligheden for hurtigt at oprette nye uddannelser har de seneste år været genstand for flere drøftelser i DTU's Aftagerpanel, og Aftagerpanelet har også i forbindelse med muligheden for at kommentere på dette høringssvar, lagt stor vægt på netop dette punkt.
- I bemærkningerne til lovforslaget lægges der op til en videreførelse af de tværgående evalueringer, som EVA hidtil har gennemført på professionsbacheloruddannelserne. På DTU er der allerede en udbredt praksis for at gennemføre sådanne evalueringer med udenlandske samarbejdsuniversiteter og alliancepartnere. DTU foreslår derfor, at tværgående evalueringer og benchmarking fremadrettet bør være en naturlig del af universiteternes interne kvalitetsarbejde, og et vigtigt element i en institutionsakkreditering. Ansvar for og sikring af uddannelsernes kvalitet lægges dermed meget tydeligt hos universiteterne. DTU ønsker yderligere at præcisere, at det inden for det teknisk-videnskabelige område ikke er ambitiøst at holde sig til nationale tværgående evalueringer, men at man i langt højere grad bør gennemføre evalueringer internationalt, idet ingeniørvidenskab er en universel videnskab, hvor de gode hoveder kæmper om stillinger på et globalt arbejdsmarked. Også dette synspunkt er blevet hilst velkomment af DTU's Aftagerpanel.

Med venlig hilsen

 Martin P. Bendsøe
Dekan, professor, dr.techn., Dr.h.c

Bilag

Specifikke kommentarer

- Ad § 4, stk. 3: Der foreslås i bestemmelsen, at ministeren for forskning, innovation og videnregående uddannelser udpeger Akkrediteringsrådets 8 medlemmer og formanden – 2 medlemmer udpeges efter indstilling fra de studerendes repræsentanter i bestyrelser samt skoleråd og 6 medlemmer udpeges af ministeren. I bemærkningerne til bestemmelsen fremgår det dog, at det forudsættes at ministeren rådfører sig med relevante organisationer.

DTU finder det ikke tilstrækkeligt, at relevante organisationer alene bliver rådført om udnævnelser i et råd, der vil have en væsentlig indflydelse på uddannelsesinstitutionernes eksistens og udviklingsmuligheder. DTU mener, at uddannelsesinstitutionerne og deres interesseorganisationer burde besidde samme indstillingsrettighed som de studerendes repræsentanter. Der henstilles derfor til, at bestemmelsen ændres, således at ministeren udnævner formanden og 4 medlemmer. 2 medlemmer udnævnes efter indstilling fra uddannelsesinstitutionerne og deres interesseorganisationer og 2 medlemmer udnævnes af de studerendes repræsentanter.

- Ad § 7: DTU ønsker at understrege, at det af hensyn til akkrediteringens validitet er nødvendigt at sammensætte disse paneler af "peers". Hermed menes ligeværdige eksperter fra et ligestillet universitet med indsigt i og forståelse for det pågældende universitets eller fakultets fagområde. Når der er tale om akkreditering af en hel institution, er det særlig vigtigt at blive vurderet af ligemænd fra universiteter, der i international ranking og anerkendelse kan måle sig med den institution, der skal akkrediteres. Det må være et princip, at der benyttes peers på samme måde, som det kendes fra kvalitetsvurdering af forskningspublikationer. Det er i den forbindelse nødvendigt, at de fremtidige akkrediteringspaneler arbejder på engelsk, således at det bliver muligt at rekruttere peers fra det internationale forsknings- og uddannelsesmiljø.

Særskilt ønsker universitetet at understrege, at det ved uddannelsesakkrediteringer er nødvendigt, at panelerne sammensættes af faglige eksperter, der har indgående kendskab til fagområdet.

- Ad § 10, stk 2: I sætningen "*Akkrediteringsrådet angiver i deres afgørelse, hvilke kriterier institutionen ikke opfylder, samt en plan for opfølgning*", bør "samt" rettes til "og" for at få den rette mening frem.
- Ad § 18: Af bestemmelsens ordlyd fremgår det, at der ved prækvalifikationen foretages en vurdering af, om den nye uddannelse lever op til på forhånd fastsatte kriterier. DTU skal kraftigt henstille til, at kriterierne fastsættes på et sådant niveau, at prækvalifikationen ikke reelt får karakter af en uddannelsesakkreditering med den tilsvarende administrations- og ressourcebyrde for uddannelsesinstitutionerne.
- Ad § 20: Det oplyses i de generelle bemærkninger til bestemmelsen, at ministeren på baggrund af formodninger fra centrale aktører kan udtage uddannelser eller uddannelsesudbud

til gennemgang. Hverken lovforslaget eller bemærkningerne hertil indeholder en definition af 'gennemgang' eller 'formodede behov'.

DTU finder denne bestemmelse stærkt kritisabel, idet den forudsætter, at uddannelsesinstitutionerne ikke har en intern kvalitetssikring af uddannelserne. Derudover kan denne bestemmelse medføre en betydelig administrativ byrde for uddannelsesinstitutionerne, såfremt de jævnligt skal fremsende redegørelser, der skal imødegå diverse formodninger fra centrale aktører. DTU henstiller derfor til, at bestemmelsen bortfalder. Alternativt bør denne mulighed indskrænkes væsentligt, således at det fastsættes, at en gennemgang iværksat på formodning alene kan gennemføres af ministeren, såfremt der er en begrundet mistanke om, at uddannelsesinstitutionen ikke af egen drift har taget skridt til at adressere aktørernes bekymring.

- Ad § 21: Efter bestemmelsens ordlyd i forslaget kan akkrediteringsinstitutionen af egen drift undersøge om kriterierne fortsat opfyldes. DTU finder også denne bestemmelse uhensigtsmæssig, idet den sammenlagt med de øvrige tilsyn, der føres med uddannelsesinstitutionerne i de andre bestemmelser – fx § 20 – medfører en betydelig administrativ byrde for uddannelsesinstitutionerne. DTU skal også her henstille til, at der fastsættes klare rammer for, hvornår akkrediteringsinstitutionen kan gennemføre en sådan undersøgelse.

Særligt for udbud af uddannelser i udlandet

Stikprøvekontrol og uddannelser, der helt eller delvist foregår i udlandet (§ 20 samt bemærkningerne hertil)

- Lovforslaget lægger op til, at uddannelsesministeren kan udtage konkrete uddannelser til stikprøvekontrol. Det vil dreje sig om uddannelser, som på baggrund af objektive indikatorer vurderes at opleve helt konkrete kvalitetsudfordringer. Der foreslås desuden, at det skal være muligt for centrale aktører såsom Akkrediteringsrådet, arbejdsmarkedets parter og de studerende at påpege formodede behov for stikprøvekontrol over for ministeren.

Set ud fra universitetets synspunkt er det væsentligt at sikre, at ministeren/ministeriet i forbindelse med stikprøvekontrol ikke vurderer kvaliteten af uddannelser, der helt eller delvist udbydes i udlandet, på baggrund af snævre, nationalt orienterede kriterier.

Prækvalificering og uddannelser, der helt eller delvist foregår i udlandet (§ 22 samt bemærkningerne hertil)

- Endvidere lægges der op til, at udbud af hele uddannelser i udlandet (der ikke modtager taxametertilskud) ikke vil skulle gennem prækvalifikation i ministeriet (§ 22, stk. 3). Dette forholder sig dog anderledes for Erasmus Mundus-kandidatuddannelser og andre danske uddannelser, der delvist foregår i udlandet (frivillige og obligatoriske forløb), da disse udløser taxametertilskud i et vist omfang. Dermed vil disse uddannelser skulle gennemgå prækvalifikation i ministeriet. Det er pt. uklart, hvor dokumentations- og tidskrævende prækvalificeringsprocessen forventes at blive for det enkelte danske universitet og dets samarbejdspart-

ner i udlandet. Hvis prækvalifikationen bliver meget omfattende, kan kravet udvikle sig til en ny og stor barriere for universiteternes internationale samarbejder.

Det fremgår af lovforslaget, at prækvalifikation vil få fokus på "hvordan uddannelsen kan bidrage til dækning af kompetencebehovet i det danske samfund" (se bemærkningerne til § 18). I forbindelse med tidligere høringer over reglerne for internationale uddannelser, har Danske Universiteter påpeget, at Erasmus Mundus-kandidatuddannelser og andre uddannelser, der helt eller delvist foregår i udlandet, typisk retter sig mod et bredere, globalt arbejdsmarked, og at det derfor forekommer uhensigtsmæssigt at anlægge en snæver, national betragtning i forhold til relevansen af denne type uddannelser.

**Copenhagen
Business School**
HANDELSHØJSKOLEN

Deans office - Education

Kilen 14A
DK-2000 Frederiksberg

Tel: +45 · 3815 3815
Fax: +45 · 3815 2015
www.cbs.dk

Til
Styrelsen for universiteter og internationalisering

Høringssvar vedr. forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

20. november 2012

CBS takker for ovenævnte høring.

For CBS er det naturligt at et universitet selv har ansvaret for den faglige kvalitet og vi finder det er afgørende at uddannelser kan udbydes fleksibelt og med hurtig respons på samfundets stadig skiftende krav.

CBS finder det derfor positivt, hvis der nu indføres institutionsakkreditering. Erfaringerne med de sidste 5 års forsøg med uddannelsesakkreditering har med al ønskelig tydelighed vist, at det nuværende system er omkostningskrævende, langsomt og det har ikke medført bedre kvalitet, men derimod ført til afgørelser, der har virket svært forudsigelige, hvilket har gjort det meget vanskeligt at manøvrere som uddannelsesudbyder.

CBS er akkrediteret efter de højeste internationale standarder for Business Schools (AACSB, EQUIS og AMBA). Disse foregår som institutionsakkrediteringer, og det er vores erfaring at denne proces er langt mere givende og langt mere retvisende vedrørende kvaliteten af vores uddannelser og også vedrørende de områder hvor vi kan forbedre kvaliteten.

Der er altså god grund til at gå over til institutionsakkreditering. Selvom forslaget deler denne intention, så indfrier forslaget, som det foreligger ikke de ambitioner der udtrykkes i præsentationen af forslaget. Vi vil især pege på tre forhold.

Prækvalificering

CBS finder grundlæggende en prækvalificering unødvendig. Ideen i en institutionsakkreditering er jo netop at institutionens kvalitetssikring på alle parametre er så god at man selv kan tage stilling til udbud af nye uddannelser. Ministeriets forståelige behov for dimensionering bør ikke indfries ved godkendelsen af nye uddannelser, men ved hjælp af den allerede eksisterende adgang til at fastsætte optagelsestest. Det kan jo lige så godt være eksisterende uddannelser, der er foretager en overproduktion, og så hjælper prækvalificeringen ikke spor.

Ønsker man alligevel at opretholde kravet om prækvalificering er det helt afgørende, at universiteterne ikke udsættes for et "dobbelt-system". Det bør sikres at der ikke sker et overlap i forhold til institutionsakkrediteringen, så der ikke kommer to

kontroller, med ukoordinerede standarder. Altså de forhold der er omfattet af kontrollen i institutionsakkrediteringen, bør ikke også vurderes af ministeriet i forbindelse med prækvalificeringen. Prækvalificeringen og den dertil hørende dokumentation bør udelukkende omfatte de særlige områder, der ifølge forslaget ønskes sikret d.v.s. "geografisk spredning og overudvikling af visse uddannelsestyper".

Det bør ligeledes præciseres, at kun væsentlige og meget omfattende ændringer af uddannelser medfører at der er tale om en ny uddannelse, der skal prækvalificeres. Uddannelser bør løbende udvikles i takt med fagudviklingen og arbejdsmarkedets behov. Der skal oprettes nye fag og linjer og andre falder bort og det bør der være plads til uden at skulle prækvalificeres. CBS har oplevet, at ACE har strammet opfattelsen af hvad der er en ny uddannelse de senere år, og vi finder det derfor nødvendigt at det bestemmelserne om prækvalificering kun vedrører helt nye uddannelser og ikke løbende udvikling.

Akkrediteringskriterier

Erfaringen viser at udformning af kriterier og skift heri er afgørende for akkrediteringssystemets relevans, belastning og retfærdighed. Erfaringen viser dog også at det giver et statisk system hvis lovteksten er meget eksplicit om hvilke kriterier, der skal læges vægt på. CBS anbefaler derfor ikke at akkrediteringskriterierne skrives ind i loven. Men vi hæfter os ved, at ministeren har givet udtryk for at hensigten er at systemet skal være mindre bureaukratisk, dokumentationskravet mindre og at der skal lægges større vægt på udvikling. Vi anbefaler at disse hensigter tydeligt fremgår af lovforslagets bemærkninger, således at Folketinget kan få vished for at vi faktisk får et simplere og mindre bureaukratisk system

Afbureaukratisering

Det har været en væsentlig kritik mod det nuværende system at det har været meget bureaukratisk og administrativt krævende. Der er brugt over hundrede millioner kroner alene på den centrale del af det system, og oven købet uden at der kan påvises en kvalitetsforbedring på grund af systemet.

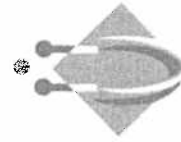
Derfor giver det anledning til stor bekymring at der i forslagens "økonomiske konsekvenser" slet ikke er forudsat at universiteternes bidrag til ACE Danmark kan ned sættes. Fremover skal universiteterne selv gennemføre kontrol af de enkelte uddannelsers kvalitet, hvilket er godt, men dermed overføres en væsentlig del af opgaven jo også til universiteterne. Dertil kommer at man hævder at ville indføre et mere simpelt og ubureaukratisk system, men alligevel er det ikke nævnt at bevillingerne til det centrale system skal reduceres. På universitetsområdet skal ACE fremover gennemføre 8 institutionsakkrediteringer på 6 år. Det kan ikke kræve samme apparat som hundredevis af uddannelsesakkrediteringer. At opretholde et uændret apparat, er slemt nok i sig selv, men vi frygter også at dette vil fortsætte med at være meget belastende for universiteterne. En sådan enhed kan altid sætte nye analyser, forespørgsler og undersøgelser i værk, og de vil alle kræve indsats fra universiteterne – ressourcer der kun kan komme fra vores kerneopgaver.

Det kan godt være at det nye system ikke giver væsentlige besparelser fra den første dag, men det bør være en forudsætning at bureaukratiet på relativ kort tid kan begrænses væsentligt og midlerne føres tilbage til universiteterne.

Endelig skal det i forlængelse af ovenstående nævnes, at vi er bekymrede for de forskellige mulige tværgående evalueringer, udtagelse af uddannelser eller kriterier til særlig undersøgelse etc. Det er fx meget vagt at studerende, arbejdsmarkedets parter mv kan pege på *formodede* behov for gennemgang hvorefter undersøgelsesmaskinen ruller. Vi synes heller ikke vi har set argumenter for at antallet af aktører på universitetsområdet skal forøges yderligere bl.a. med EVA. Der er en tendens til at man er god til at finde på nye kontrol-, tilsyns- og evalueringsorganer, men de lægges oven i de gamle i stedet for at udskifte systemerne. Vi vil meget gerne have størst mulig åbenhed om vores resultater, men minder om, at hvis antallet af undersøgelser mv. forøges yderligere, så stiger ressourceforbruget også og det kan kun tages fra kerneopgaverne.

Venlig hilsen

Wilbert van der Meer

IT-Universitetet

i København

Uddannelsesministeriet
Styrelsen for Universiteter og
Internationalisering
sagsnr. 12/092795 – att. Lene Britt Boisen

Studieadministrationen
Direkte tlf.: 7218 52 23
E-mail: lenr@itu.dk
[Lene Rehder](#)
Journalnr.

28. november 2012

IT-Universitetets svar på høring om lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

IT-Universitetet i København har med mail af 29. oktober 2012 fra Uddannelsesministeriet, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, modtaget høring om lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner.

IT-Universitetet anser det for særdeles positivt, at de nuværende uddannelsesakkrediteringer erstattes af institutionsakkreditering.

IT-Universitetet har følgende kommentarer:

Formål og hensigt:

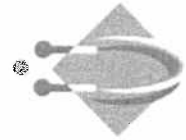
IT-Universitetet støtter formålet jf. høringsbrevet.: *"Det nye fælles akkrediteringssystem skal på den ene side medvirke til at støtte og udvikle institutionernes interne kvalitetskultur og på den anden sikre, at institutionernes egne kvalitetssikringssystemer lever op til de europæiske standarder for kvalitetsarbejde."*

Hensigterne med loven, som de er beskrevet i indledningen til lovens bemærkninger, er IT-Universitetet ligeledes meget enig i. Især fremhæves følgende hensigter fra indledningen som yderst positive:

"Der er behov for at styrke uddannelsernes kvalitet og bruge ressourcerne mere målrettet på det daglige arbejde med at forbedre undervisning og sammenhæng til arbejdsmarkedet."

"Det nye fælles akkrediteringssystem skal således sikre, at institutionernes egne kvalitetssikringssystemer lever op til de europæiske standarder for kvalitetsarbejde og dermed skaber et fundament for regelforenklning og mindre detailregulering på uddannelsesinstitutionerne."

"Institutionerne skal forpligtes på overordnede målsætninger og dokumentationskrav, men gives frihed til selv at definere, hvordan de når målene."

Akkrediteringssystemets elementer:

Hensigten om "ét fælles akkrediteringssystem" udmøntes i form af et system med fire elementer:

- 1) Institutionsakkreditering
- 2) Prækvalificering af nye uddannelser
- 3) Tværgående evalueringer
- 4) Stikprøver (*udtage uddannelser eller uddannelsesudbud med særlige kvalitetsmæssige udfordringer til gennemgang*)

For nærværende foreligger kun et udkast til loven. Den yderligere udmøntning i form af bekendtgørelse, vejledninger, præcisering af kriterier og dokumentationskrav til alle ovenstående elementer er pt. ukendt.

Hvilket omfang de tværgående evalueringer og stikprøver vil få, er ligeledes ubekendt.

At det samlede akkrediteringssystem konkret vil resultere i mindre administration for institutionerne samt større frihed, forekommer derfor pt. udokumenteret og uvist.

Ud fra bemærkningerne og ministerens udmeldinger, udledes det, at universiteterne kan forvente at flytte ressourcer fra akkreditering over til en styrkelse af det daglige kvalitetsarbejde samtidig med, at det samlede ressourceforbrug på universiteterne kan reduceres.

For at muliggøre dette, må der nødvendigvis skulle ske en yderst markant reduktion i det ressourceforbrug som universiteterne samlet set skal anvende på ekstern institutionsakkreditering, prækvalificering, evalueringer og stikprøver.

Universiteterne har haft mulighed for at deltage i møde med ministeriet om de foreløbige overvejelser om kriterier i en institutionsakkreditering. Heraf fremgik det bla., at universiteterne som en del af kvalitetssikringen fortsat selv skal udføre de opgaver, som ligger i de nuværende uddannelsesakkrediteringer. Som eksempel kan nævnes en fortsat udarbejdelse af selvevalueringer på uddannelsesniveau med indkaldelse af eksterne evalueringspaneler. De eksterne evalueringspaneler på uddannelsesniveau, har akkrediteringsoperatøren hidtil stået for.

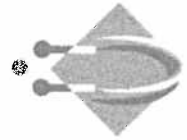
Når opgaver således flyttes fra akkrediteringsoperatør til universiteterne, må det forventes, at ressourcerne flyttes med opgaven.

Generelt undrer det IT-Universitetet, at der ikke forekommer at være planer om en umiddelbar betydelig reduktion af de nuværende to akkrediteringsoperatører, som følge af indførelsen af ét nyt fælles akkrediteringssystem med de nævnte hensigter.

Sammenlignelige standardiserede data contra frihed:

Der loves kriterier som betyder en øget frihed til institutionerne til selv at udvikle deres kvalitetssystemer med respekt for egne karakteristika. Samt øget frihed til at institutionerne selv definerer hvordan de overordnede målsætninger nås.

Samtidig angives det, at der i grundlaget for vurderingen skal indgå sammenlignelige standardiserede data, der belyser kvalitet og relevans af institutionernes uddannelser.

Det forekommer vanskeligt foreneligt, men forventes naturligvis, at udmøntningen af loven sikrer den lovede frihed til universiteterne.

Prækvalificering af nye uddannelser:

IT-Universitetet er ikke imod at nye uddannelser skal godkendes. Det er dog afgørende, at det sker på hurtig og ubureaukratisk vis.

Det er ligeledes afgørende, at universiteterne har mulighed for at foretage en kontinuerlig udvikling af eksisterende uddannelser på baggrund af dialog med dimittender, aftagere og erhvervsliv, uden at uddannelserne dermed defineres som nye uddannelser. Universiteternes erfaringer fra uddannelsesakkrediteringerne har været, at der blot skal forholdsmæssigt få ændringer til, før at uddannelserne defineres som nye uddannelser.

Afslutningsvis, anser IT-Universitetet det som tidligere nævnt for særdeles positivt, at de nuværende uddannelsesakkrediteringer erstattes af institutionsakkreditering.

På det foreliggende grundlag, er der dog en stor bekymring for, at der ikke vil blive frigivet tilstrækkeligt med ressourcer således, at der kan ske en styrkelse af det daglige kvalitetsarbejde og en reel reduktion af universiteternes samlede ressourceforbrug.

Med venlig hilsen

Lene Rehder
Studiechef

Camilla Badse

Fra: Lene Britt Boisen
Sendt: 3. december 2012 12:06
Til: Anders Bau Truelsen; Camilla Badse; Hanne Meldgaard; Helle Bitsch Bay; Jakob Krohn-Rasmussen; Jette Skovbjerg; Jørgen Winther; Peder Michael Sørensen; Peter Madsen; Rasmus Black; Stefan Lezuik; Søren Nedergaard; Tine Tolstrup Petersen; Trine Bolette Svensson; Troels Breindal
Emne: VS: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen
Vedhæftede filer: Endeligt høringsbrev med ny akkrediteringslov.pdf; Høringsudgave af udkast til ny akkrediteringslov.pdf; Høringsudgave af ændringslov pga akkrlov.pdf; Endelig høringsliste til ny akkrediteringslov.pdf
AppServerName: 360PROD

Lene Britt Boisen

Chefkonsulent
Koncern Akkreditering
Direkte telefon: + 45 7231 8655
Mobil telefon: + 45 4131 9281
E-mail: lbb@ui.dk

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering
Bredgade 43
DK-1260 København K
E-mail: ui@ui.dk
Telefon: + 45 3395 1200
Fax: + 45 3395 1300
www.ui.dk

Fra: U-UI - enhedspostkasse
Sendt: 3. december 2012 12:03
Til: Lene Britt Boisen
Emne: VS: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen

Fra: Kristoffer Nilsson [<mailto:krn@kum.dk>]
Sendt: 3. december 2012 11:45
Til: U-UI - enhedspostkasse
Emne: Sagsnr. 12/092795 - att. Lene Britt Boisen

Kulturministeriets Rektorer (KUR) – Høringssvar vedr. udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og udkast til justering af følgelovgivning

Kulturministeriets Rektorer (KUR) takker for de fremsendte udkast, modtaget i høring d. 29. oktober 2012. Udkastene har været sendt i høring hos Kulturministeriets videregående uddannelsesinstitutioner. KUR har ingen bemærkninger til de foreslåede ændringer. KUR ser dog frem til at blive inddraget i Kulturministeriets arbejde med at fastsætte nærmere regler om uddannelsesakkreditering, institutionsakkreditering og prækvalifikation i en bekendtgørelse.

På vegne af KUR-formandskabet

Kristoffer Nilsson
(KUR-sekretariatet)

Kristoffer Nilsson
Fuldmægtig | 41 39 38 35 | krn@kum.dk | www.kum.dk

Fra: Lene Britt Boisen [<mailto:lbb@ui.dk>]

Sendt: 29. oktober 2012 12:50

Til: U-UI - enhedspostkasse

Emne: Høring - Udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner m.fl.

Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, sender hermed udkast til lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og udkast til justering af følgelovgivning i høring.

Frist for eventuelle bemærkninger er **mandag den 3. december 2012, kl. 12.00**.

Bemærkninger bedes sendt til ui@ui.dk med angivelse af "sagsnr. 12/092795 – att. Lene Britt Boisen" i emnefeltet.

Med venlig hilsen

Lene Britt Boisen

Chefkonsulent

Koncern Akkreditering

Direkte telefon: + 45 7231 8655

Mobil telefon: + 45 4131 9281

E-mail: lbb@ui.dk

**Ministeriet for Forskning, Innovation
og Videregående Uddannelser**

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

Bredgade 43

DK-1260 København K

E-mail: ui@ui.dk

Telefon: + 45 3395 1200

Fax: + 45 3395 1300

www.ui.dk

Styrelsen for Universiteter og Internationalisering

Svendborg, den 22. november 2012

Hørings svar vedr. ny lov om akkreditering af videregående uddannelsesinstitutioner og ændring af en række uddannelseslove

SIMAC er meget positiv overfor institutionsakkreditering.

SIMAC forventer, at ministeriet sikrer at de kriterier, der anvendes af ACE, EVA og evt. øvrige parter i forbindelse med akkreditering og andre tilsyn er parallelle eller supplerer hinanden.

SIMAC har ikke yderligere kommentarer til høringsudkastet.

Med venlig hilsen

Jesper Bernhardt
Direktør

Høringsvar vedr.: ”Forslag til lov om akkreditering af videregående uddannelser” (institutionsakkreditering).

December 2012.

Følgende er Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderendes (SDS) kommentarer til udsendte forslag om lov af akkreditering af videregående uddannelser. Forslaget bærer på mange måder spor af de debatter, konferencer og dialogmøder der har været omkring emnet. Generelt havde vi dog gerne set, at der var blevet lavet en grundig evaluering af professionshøjskolerne, så der var overblik over institutionernes kvaliteter såvel som uhensigtsmæssige barrierer for øget kvalitet i uddannelserne. Det havde kvalificeret ministeriets arbejde med denne og kommende lovændringer.

Institutionsakkreditering generelt

SDS er generelt positiv for intentionen om at afbureaukratisere uddannelsesområdet og institutionerne, da vi oplever at der er et stort behov for afbureaukratisering på professionshøjskolerne inden for mange områder. Det er dog nødvendigt at påpege, at det ikke er uproblematisk at sammenligne de videregående uddannelsesinstitutioner uden videre, af historiske, demokratiske og økonomiske grunde.

Professionshøjskolerne har ansvar for at sikre regional uddannelsesdækning og uddannelser med god og relevant praksistilknytning. Men der er stadig et ikke ubetydeligt konkurrenceelement i at tiltrække flest studerende. En problemstilling som før har været rejst overfor styrelsen er blandt andet kvalitet i uddannelsespraktikken. SDS er bekymrede for at en decideret kvalitetssikring af uddannelsespraktikken ikke vil finde sted på professionshøjskolerne, da vi allerede nu oplever manglende kvalitet på dette område. Der er derfor brug for yderligere præcisering af mål og krav til praktikken på de praksisrettede uddannelser. Det kan godt indføres uden proceskrav eller yderligere bureaukratisering.

Udover professionshøjskolernes afhængighed af, at aftagere stiller nok praktikpladser og vejledere til rådighed, så har universiteterne en anden struktur internt end professionshøjskolerne. Uddannelsesudvalgene på landets mellemlange videregående uddannelsesinstitutioner, skal tildeles en mere fremtrædende rolle i kvalitetssikringsarbejdet, da de i dag har karakter af at være et udvalg der legitimerer ledelsen arbejde uden reel indflydelse. Disse institutioner er forholdsvis nye og der er endnu ikke nogen stærk kultur for studenterinddragelse. Når det er sagt så er vi glade for at vores anbefaling fremgår i forslaget om, at det fremover bliver muligt at henlede

opmærksomhed på uddannelser hvor kvaliteten ikke opleves som god nok og indstille til evt. akkreditering.

Kvalitetssikring af praktikpladser

Det er nødvendigt med fokus på og udspecificering af arbejdet med at kvalitetssikre en så væsentlig del af de praksisrettede uddannelser som praktikken er. Gensidigt forpligtende samarbejde med aftagere uanset om det er privat, stat, region eller kommune når det gælder socialrådgiveruddannelsen, er nødvendig. Studenter, -medarbejder og faglige foreningers viden og erfaringer kan med fordel inddrages og kvalificerer arbejdet med kvalitetssikring. Udfordringen for de erhvervsrettede uddannelser er antallet af studerende og antallet af praktikpladser. Opgaven med kvalitetssikring af praktikken er en tids –og ressourcekrævende opgave og vi er bekymrede for om professionshøjskolerne har de økonomiske midler det kræver at gennemføre løbende kvalitetssikring.

Prækvalificering

Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende er positive for krævet om prækvalificering af nye uddannelser. Det har været nødvendigt med et krav om at nye uddannelser skal lede til et arbejdsmarked. De har både de studerende og samfundet krav på, så der ikke bruges unødige tid og ressourcer på at udvikle niche uddannelser som ingen har mulighed for at forudsige behovet for. Et solidt fagligt fundament med bred palet af kompetencer, er efter vores mening den bedste platform for innovation efter endt uddannelse.

SDS håber, at prækvalificeringen vil bidrage til, at der kommer et bredere og mere helhedsorienteret blik på nye uddannelser. Imidlertid savner vi i lovforslaget en uddybning af hvilke kriterier, der vil ligge til grund for prækvalificeringen.

Rådets uafhængighed og Ministerens kompetencer

Det er positivt at Rådet i det forslåede system bevares som fagligt uafhængigt råd og vi tilslutter os ambitionen om et solidt og fagligt, eksternt, kvalitetssikringssystem. Der er dog, paradoksalt nok, dele af lovforslaget som modarbejder dette. Dels vil vi anbefale at Rådet betjenes af et selvstændigt sekretariat og ikke betjenes af akkrediteringsinstitutionens sekretariat (§3, stk. 4) Derudover mener vi at det bør være akkrediteringsrådet og ikke ministeren, heller ikke kulturministeren, der fastsætter akkrediteringskriterierne uanset om det er uddannelses – eller institutionsakkreditering.

Det er ligeledes problematisk at ministeren jf. §11 i forslaget, kan underkende Rådet afgørelser og der mangler klare retningslinjer og begyndelser for intentionerne og hensigterne med denne bestemmelse. I hvilke tilfælde forstiller man sig at det er hensigtsmæssigt, at ministeren underkender et fagligt råds afgørelse?

Til sidst finder vi det problematisk at der med forslaget gives rum til at Ministeren kan fastlægge bestemmelser om adgang til at klage, eller beslutte at

der slet ikke skal være klageadgang ifm. Med Rådet afgørelser. Det undrer os at man vil stille et forslag der begrænser gennemsigtighed og demokratiet i ministeriets og akkrediteringsrådets arbejde med at kvalitetssikre det danske uddannelsessystem.

På vegne af Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende

Med Venlig Hilsen
Mai Birk Andersen

Sammenslutningen af Danske Socialrådgiverstuderende.
Toldbodgade 19B
1253 København K

www.sdsnet.dk

SDS kan kontaktes v. Formand Katrine Gudmandsen, 61 22 57 40 eller kagu@sdsnet.dk